

HALKIN SESİ

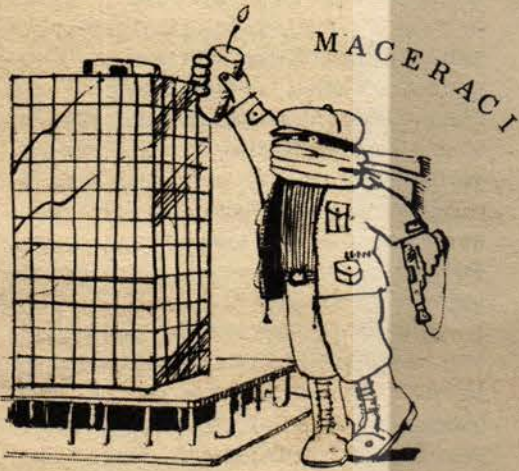
1 Şubat

1977

250 Kuruş

94

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

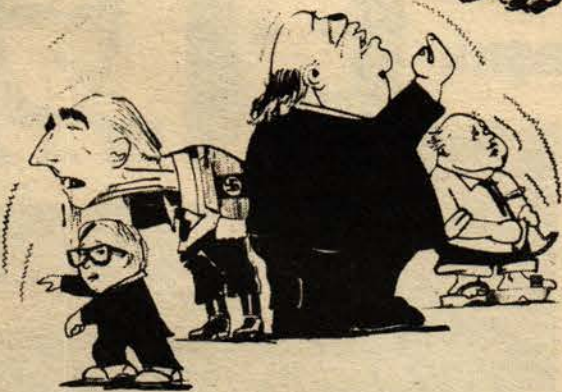

**YIKILSIN
MİLLİ BAĞIMSIZLIĞIN
VE HALKIN DÜŞMANI MC**

**NE AMERİKA NE RUSYA
BAĞIMSIZ TÜRKİYE**

**GENCLİĞE
CAN GÜVENLİĞİ**

**RUSYAYLA İŞBİRLİĞİ
ANLAŞMASINA HAYIR!**

PROLETER DEVRİMCİ SAVAŞÇI ALİ RIZA YERLİ KOMANDOLAR TARAFINDAN ŞEHİT EDİLDİ

Manisalı proleter devrimci savaşçı Ali Rıza Yerli 22 Ocak günü faşistler tarafından şehit edildi. 23 Ocak pazar günü Manisa'ya Türkiye gelecek ve bir toplantı yapacaktı. Komandolar onu bir devrimciyi katlederek karşılamak istediler. Bir grup komando şehrin en kalabalık caddesinde yürüyen iki arkadaşımıza şişlerle, bıçaklarla saldırdı. Ali Rıza arkadaş beş yerinden şişlere nerek öldürüldü. Katillerin başını Ömer Gördesli ve Sıha Ark isimli komandolar çekiyordu.

leştirmişti. Mücadeleci olduğu kader mütevaziydi de. O, sosyal-emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadelenin yılmaz bir savaşçısıydı. Ali Rıza Marksizm-Leninizm Mao Zedung Düşüncesine sıkıca bağlıydı.

Ali Rıza Ödemiş-İzmir "Akdeniz Akdenizlilerindir" yürüyüşünün bir militanıydı. Ali Rıza, bu yürüyüşte de fedakarca çalışmış, ayakları patladığı halde diğer arkadaşlara moral vermişti.

Ali Rıza için bir cenaze töreni yapmak istendiğinde polis önce cenazesini ailesine vermek istemedi. Babası polisleri şunları söyledi: "Onun cenazesinin sahipleri ne sizsiniz, ne de ben. Onun gerçek sahipleri arkadaşlarıdır. Onun öldürüldüğünü duyar duymaz Manisalı ve İzmirli devrimciler derhal harekete geçerek, büyük bir cenaze töreni yaptılar. Halk faşist cinayete karşı büyük bir tepki gösterdi. Türkiye faşisti 23 Ocak günü Manisa'ya gelemedi. Yediden yetmişe kadar bütün Manisa halkı faşistlere karşı nefetini dile getirdi. Manisa halkı proleter devrimci şehidine duyduğu sevgiyi, törene katılarak, çok sayıda çelenk göndererek ve devrimci sloganları haykırarak gösterdi. En önde Halkın Sesi flaması ve çelengi olmak üzere binlerce kişi yürüyüş boyunca "Rızalar Ölmez", "Katil İktidar", "Katil Türkes", "Katiller Bulunsun, Hesap Sorulsun", "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye",

"Kahrolsun Faşistler, sosyal-faşistler" diye bağırды. Halkın Kurtuluşu, Halkın Yo-

lu, Devrimci Gençlik grubundan arkadaşlar da İzmir'den gelerek törene katıldılar.

Mezarlıkta Halkın Sesi adına konuşma yapan bir arkadaşımız, MC hükümetinin yıkılacağını, faşist katillerin mutlaka cezalandırılacağını belirttiikten sonra, Ali Rıza'nın mücadelesini anlattı.

O'nun uğruna şehit düştüğü dava mutlaka zafer kazana caktır.

Devrimci arkadaşımız Cafer Erdem şehit edildi Tunceli'de halk, ateş açan jandarma ve polise karşı yiğitçe direndi

Tunceli'de devrimci arkadaşımız Cafer Erdem polisin açtığı ateş sonunda şehit düştü. Cafer Erdem iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı mücadelenin kararlı bir neferiydi.

12 Ocak günü Erzurum'da faşistler tarafından vurulan Ahmet Söke'nin ölüm haberi Tunceli'ye geldiğinde, 3000'e yakın halk kitlesi cenazeyi almak için Tunceli'nin girişinde toplandı. Cenazenin bulunduğu ambulans polis tarafından getiriliyordu. Polis, halkın cenazeyi almasını önlemek için süratle geçip gitmek istedi. Ancak cenazeyi almakta kararlı olan halk, ambulansın önüne barikatlar kurdu. Bunun üzerine ambulanstaki polisler arabanın camını kırarak halka ateş açtılar. Birkaç kişi açılan ateş sonunda yaralandı. Yapı Sanat Okulu birinci sınıf öğrencisi devrim savaşçısı Cafer Erdem arkadaş burada şehit düştü. Ambulans halk kitlesini yaramayacağını anlayınca geri döndü. Bu sırada polis ve jandarma geri dönmek isteyen kitlenin yolunu kesti. Yolun sağında solda pusuya yatarak ateş açtı. Kitlenin yine dağılmadığını, aksine birbirine sınıksız kenetlendiğini gören Jandarma Yarbayı, askerlere dipçikle, copla, ateşle saldırmaları için emir verdi. Bütün kitle yamaçlara çekilerek kendini savundu. Birçok kişi gözaltına alındı.

Daha sonra hastaneye kaldırılan yaralıların arkadaşları ve akrabaları hastaneye geldiler. Gece saat 3.30'da jan-

darma ve polis hastanenin işgal edildiğini öne sürerek hastaneyi bastı. Orada bulunan 100-150 kişi polis tarafından gözaltına alındı. Ertesi gün cenaze töreninin anti-faşist, anti-emperyalist bir eyleme dönüşmesinden korkan polis, cenazeyi kaçırdı. Radyo ve televizyon haberlerine de bu olayı cenazeyi almak isteyen bir grupla cenaze sahipleri arasında çatışma çıktı şeklinde yansıttılar. Bu olay hastane personeli tarafından da nefretle karşılandı.

Bütün bu olaylar olurken, polis ajanları da çarşıdaki halkı "karakolu bomba latmak" için tahrik ediyordu. Bu ajan halktan birinin kendisini tanıması üzerine kaçmak zorunda kaldı. Hemen arkasından, çarşıya gelen tomsonlu polisler halka saldırdı.

Polis bir torba içine koyarak kaçırıldığı cenazeyi başka bir köye götürüp oranın muhtarına teslim etti. Polis, arkadaşımız Cafer Erdem'i devrimcilerin vurduğu falanını yaymaya çalıştı. Daha sonra köylüler Cafer Erdem'i, doğduğu köy olan Lödek'e götürdüler. Tuncelili devrimciler ve geniş bir halk kitlesi köye giderek, cenazeye katıldılar. Bütün gece boyunca cenazenin başında nöbet bekledi. Ertesi gün cenaze için bir tören düzenlendi. Mezarlıkta Cafer Erdem'in bir arkadaşı ve ağabeyi konuşma yaptılar. Cafer Erdem'in emperyalizme ve sosyal-emperyalizme, faşizme ve revizyonizme karşı mücadelede yerini aldığını belirttiler.

Ali Rıza Yerli Ödemiş-İzmir Yürüyüşünün militanıydı

Ali Rıza Manisalı bütün devrimcilerin sevdiği ve güvendiği bir proleter devrimciydi. O toparlayıcı ve örgütleyici yetenekleriyle Manisalı arkadaşların saygısını kazanmıştı. Devrimcileri toparlıyor, onları mücadeleye seferber ediyordu, Ali Rıza bu özellikleriyle Manisalı devrimcilerin cesaret ve moral kaynağıydı. Bir ara faşistler devrimcilerin oturduğu kahveye baskı yaparak onları dağıtmaya çalışıyorlardı. Ali Rıza buradaki arkadaşları toparlamış ve faşistleri söküp atmıştı.

Ali Rıza arkadaş kaderini proletarya ve halkla bir-

Faşist diktatörlüğün katlettiği Baki Ünlü ve Hüseyin Yabuz'u 30 bin kişi omuzunda taşıdı

25 Ocak Salı akşamı Tıp Fakültesi öğrencisi Baki Ünlü ve Hüseyin Yabuz adlı iki devrimci daha faşist katiller tarafından şehit edildi. İstanbul Vezneciler'deki Site öğrenci yurdunun çıkışında pusu kuran faşist katiller, yurttan dışarı çıkan iki devrimcinin üzerine ateş açtılar. Devrimcilerden biri hemen, diğeri ise kaldırıldığı hastanede öldü.

İki devrimcinin ölüm haberini alan gençler 26 Ocak Salı günü erken saatlerden itibaren Site yurdunda toplanmaya başladılar. Daha sonra binlerce öğrenci Cerrahpaşa Tıp Fakültesine doğru yürüyüşe geçti. Yol boyunca "Bakiler, Hüseyinler Ölmez", "Katil İktidar", "Kahrolsun faşistler, Revizyonistler", "Gençliğe Can Güvenliği", "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganları atıldı. 4-5 bin öğrenci geceyi Tıp Fakültesinin anfilerinde geçirdi. Anfilerde sabaha

kadar Türkiye devriminin çeşitli meseleleri ve gençliğin can güvenliği sorunu tartışıldı.

Sabah 8'den itibaren fakültenin bahçesinde büyük bir kalabalık toplanmaya başladı. Çeşitli okullardan gelen gençlerle birlikte, hastane personeli, analar-babalar, öğretim üyeleri birleşerek yürüyüşe geçtiler. Yol boyunca halk, gelip yürüyüş koluna katılıyordu. Böylece kısa bir süre sonra yürüyüşe katılanların sayısı 30' bini geçti. Binlerce insan "Katil İktidar", "Gençliğe Can Güvenliği", "Katiller Bulunsun" sloganını haykırırdı.

Gençlik ve İstanbul halkı devrimci şehitleri Sirkeci'ye kadar omuzlarında taşıdı. Yürüyüş kolu Sirkeci'ye geldiğinde şehit devrimciler için saygı duruşunda bulunuldu ve ant içildi.

Halka bu kadar zorbalık uygulayan bir hükümetin yıkılması şiarına "reformizme düşeceğim" korku - suyla karşı çıkmak ve yalnız halk devrimini savun - mak, hiç kimseyi halk devrimi yolunda ilerletmez . Halk devrimini savunmak, devrimcilerin bir propa - ganda görevidir. Ama bu görev, en zorba hükümetle - rin düşmesine kayıtsız kalmayı gerektirmez.

En geniş çoğunlukla birleşmeli. faşistlerin bizi bireyci teröre ve düelloya çekmek isteyen kışkırtma - larına, daima kitle mücadelesiyle cevap vermeli, bü - tün enerjimizi ve çabamızı kitlelerle birleşmeye, kit - leleri harekete geçirmeye yöneltmeliyiz. Her olayda faşist saldırganları gözler önüne seren, haklı savun - ma zemininden ayrılmayan aktif bir mücadele yürüt - meliyiz.

Son olaylar

Beşiktaş'ta öğrencilerin oturduğu bir kah - veye giren otomatik silahlı saldırganlar yay - lım ateşi açarak devrimci bir genci öldürelili ancak birkaç gün geçmişti. Bu sefer de TIP öğrencileri Hüseyin Yabuz ve Baki Ünlü Lale - li'de profesyonel katillerin yaylım ateşiyle şeh - hit edildiler.

Bu cinayetler, öğrenci çatışması olayları değildir. Ortada doğrudan doğruya devletin istihbarat örgütleri tarafından planlı ve soğuk - kanlı bir şekilde düzenlenen tertipler vardır.

Ocak ayının başından beri yaşanan olaylar, bir bütünlük göstermekte ve birbirini açıkla - maktadır. Bu ay içinde toplanan TÜSİAD ve Hür Teşebbüs Konseyi'nde büyük burjuvazinin en kalantar temsilcileri, ekonomik ve siyasi buhranın ağırlaşması karşısında birleşmek ve hızlı tedbirler almak üzerinde durdular. Sa - bancı, "siyasi partilerimizin bugün belli bir çizgide birleşmeleri şarttır" dedi. Gazeteler, Cumhurbaşkanı Korutürk ve Orgeneral San - car'ın da dahil olduğu "baskı çevrelerinin" er - ken seçimi benimsediğini yazdılar. Hükümet içindeki çelişmeler son derece keskin bir nok - taya gelmiştir. Kıbrıs, Ege ve AET mesele - lerinde ve daha birçok önemli konuda MSP büyük güçlükler yaratmaktadır. Türkeş ö - nemli ölçüde tecrit olmuştur ve onun elinden tutan bir tek Demirel kalmıştır. Bu arada hü - kümet, Meclise polislerin yetkilerini genişleten faşist kanun tasarıları göndermektedir. MİT, bir süre önce orduyu yönelik saldırılar olaca - ğı, zenginlerin soyulacağı, bankalara ve iş - yerlerine karşı sabotajlara girişileceği konu - larında istihbarat aldığı basına sızdırmıştır. Gerçekten de çeşitli şehirlerde bu türden çok sayıda olay görülmektedir. Büyük burjuva ba - sını bu olayları büyük bir gürültüyle vermek - tedir.

Olayları toparladığımız zaman şu sonuca varıyoruz:

Büyük bankalar, sanayiciler ve ordunun en üst kademesi MSP'nin hükümet dışında kalma - sını istemektedir. Bu çevrelerin bulduğu si - yasi çözüm, bir erken seçim ve erken seçime kadar da bir AP-CHP koalisyonudur. Diğer yandan "aşırı uçlarla mücadele" yaftası al - tında işçi sınıfı ve halkı hedef alan baskı ted - birleri alınması istenmektedir.

Ecevit, erken seçim önerisini kabul etmek eğiliminde olduğunu açıklamış bulunmaktadır. Demirel ise, CHP ile yakınlaşma konusunda şimdilik olumsuz bir tavır almakla beraber, "gönlünde erken seçim yattığını" belirtmek - te ve bu imkanı MSP'ye karşı bir tehdit aracı olarak kullanmaktadır. Hükümet ortağı olma - nın nimetlerini en iyi bir şekilde değerlendi - ren ve bozkurtları, devlet bürokrasisinin çeşitli yerlerine yerleştiren Türkeş, seçim -

lere kadar hükümetin devam etmesi için çalış - maktadır.

Ocak ayındaki cinayetler, sabotajlar, kanlı saldırılar MSP'nin elindeki anahtarı Demirel' in eline geçirmiş, en çok Demirel'e yaramış - tır. Şimdi Demirel, geniş manevra imkanına kavuşmuştur. MC hükümetini devam ettirmek veya CHP ile bir koalisyona gitmek seçenek - lerini elinde tutmaktadır. Belli bir tertibin parçaları olan olaylar, bütçeden sonra CHP ile MSP'nin ortaklaşa hükümet kurma yolunu gün geçtikçe kapatmaktadır.

Gelişmeler karşısında devrimci siyaset ne olmalıdır? MC iktidarına karşı mücadelede , Türkeş ve Demirel'i hede almaya devam et - meliyiz. Bütün olaylar "Yıkılın MC" slogan - nın doğruluğunu göstermektedir. Günümüz şartlarında Türkiye'de kurulması mümkün olan en gerici ve halka karşı en zorba hükü - met bugünkü hükümettir. Bu hükümetin yıkıl - ması şiarını ileri sürmek, yerine kurulacak bir hükümeti olumlu karşılamak anlamına gel - mez. Halka bu kadar zorbalık uygulayan bir hükümetin yıkılması şiarına "Reformizme düş - ceğim" korkusuyla karşı çıkmak ve yalnız halk devrimini savunmak, hiç kimseyi halk devrimi yolunda ilerletmez. Halk devrimini savunmak, devrimcilerin bir propaganda gö - revidir. Ama bu görev, en zorba hükümetle - rin düşmesine kayıtsız kalmayı gerektirmez .

MC'nin varlığı, halk üzerinde koyu bir zor - balığı ifade ettiği gibi sosyal-emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadeleyi de zayıf - latmaktadır. MC'nin cinayet ve saldırıları , sosyal-emperyalizm tehlikesini örtbas etmek - te, halkı zayıflatmakta ve revizyonistlere an - ti-faşist hareket içine sızarak tırmanma im - kanı vermektedir.

"Yıkılın milli bağımsızlığın ve halkın düş - manı MC" sloganı, bugün geniş halk yığınla - rının isteğini ifade etmektedir. Eğer bu isteği proletarya savunmazsa, işte reformculuk as - sıl o zaman güçlenir. Çünkü bu tutum, halkın bu isteğinin savunulmasını reformculuğun te - keline bırakır. Halk yığınlarının MC'ye karşı aktif mücadelesinin yerini de, parlamenter taktiklere ve seçimlere bel bağlama alır. U - nutmayalım ki, önümüzdeki gelişme içinde MC hükümeti dağılırsa, bu halkın faşizme karşı mücadelesinin başarısı olacaktır, yoksa par - lamento taktiklerinin bir başarısı değil. Bugün "MC yıkılın" sloganı en başta Türkeş ve De - mirel'e dokunmaktadır. Bu slogan geniş halk yığınlarının talebidir ve bir yığın hareketi ya - ratabilecek olan bir slogandır.

İçinde bulunduğumuz şartlarda devrimci ha - reketin en önemli meselelerinden biri de, ma - ceracılığa ve bireyci teröre kesinlikle son

vermektir. Ticaret Odalarına, iş yerlerine bombalar atmak, camlara kurşun sıkmak gibi eylemler, halk yığınlarını mücadeleye sefer - ber edemeyeceği gibi, halkı seyirci durumuna düşürmekten başka bir sonuç doğurmuyor. Bu tür eylemler, hükümetin "aşırı uçlara karşı mücadele" paranası altında devrimcilere karşı geniş bir terör kampanyasına girişme - sinin şartlarını hazırlamaya hizmet etmekte - dir. Bu çocukça ve akılsızca eylemlerin hak - lılığını ve doğruluğunu, bugün hiç bir emekçi - ye ve yurtsevere kabul ettiremezsiniz. Mace -

racılığın, birçok demokrati nasıl tarafsız bir tutuma ittiğinin son ifadesini, İstanbul Üniver - sitesi Rektörü Haluk Alp'in açıklamasında gö - rüyoruz. Daha önce faşist saldırganlara kar - şı tavır alan Haluk Alp, bugün sorumluluğun aşırı uçlarda olduğunu söylemektedir. Zaten MİT'in ve Ülkü Ocaklı bozkurtların elde et - mek istedikleri sonuç da budur. Maceracılık ve bireyci terörizm yoluna girenler, Hürriyet gazetesinde yayınlanan MİT ve polis raporla - rının üzerinde bir dakika durup düşünmelidir - ler. Bireyci terörizm, bugün polislin elinde bir oyuncak haline gelmiştir ve birçok iyi ni - yetli devrimciyi heder etmekte ve halkın güç - lerini dağıtmaktadır. Bireyci terör siyaseti , bugün devletin hangi sınıfların elinde olduğunu gözardı etmekte ve bozkurtların düello çağrı - sına düşüncesizce cevap vermektedir. Unutma - yalım ki bu düello ve patırtılar, MİT'in izin verdiği ve teşvik ettiği olaylardır.

Maceracılık ve terörizm, yalnız faşizmi güçlendirmekle kalmıyor, revizyonizmi de güçlendirerek halka büyük zarar veriyor. Ma - ceracılık, sürekli olarak teslimiyete dönüş - mekte ve revizyonizmin kuvvet toplamasına yol açmaktadır. Çünkü birçok maceracının bu - gün revizyonist saflarda boy göstermesi de u - nutmamamız gereken bir derstir.

En geniş çoğunlukla birleşmeli, faşistlerin bizi bireyci teröre ve düelloya çekmek iste - yen kışkırtmalarına, daima kitle mücadelesiyle cevap vermeli, bütün enerjimizi ve çaba - mızı kitlelerle birleşmeye, kitleleri harekete geçirmeye yöneltmeliyiz. Her olayda faşist saldırganları gözler önüne seren, haklı sa - vunma zemininden ayrılmayan aktif bir müca - dele yürütmeliyiz. Bugün Türkiye'de faşist saldırganları tecrit etmenin, onlara karşı en geniş saflarla mücadele etmenin ve revizyo - nistlerin emellerini boşa çıkarmanın şartları vardır. Hakim sınıfların derinleşen buhranı ve kesinleşen iç çelişmeleri halkın mücade - lesi için çok elverişli bir durum yaratmakta - dır. Bu durumdan yararlanmak için, macera - cılığa ve bireyci terörizme kesinlikle son vermek, halkla birleşmek gerekir.

DİVRİĞİ'DE MİTING

İşçi ve köylülerden destek alan öğrenciler velilerle birleşerek isteklerini elde ettiler

Divriği'de Endüstri Meslek Lisesi ve Divriği Lisesi öğrencileri öğretmen ve öğrenci kıyımını ve gerici ders kitaplarını protesto ve can güvenliği için 17 Ocak günü bir miting yaptılar. Öğrenciler liseli gençliğin örgütü olan Devrimci Liseliler Derneği'nin yeniden açılmasını ve okul içlerine kadar giren jandarma ve polisin baskısına son verilmesini istediler.

Divriğili öğrenciler bize gönderdikleri mektupta eylem hazırlıklarını şöyle anlatıyorlar:

"Tamamen haklı bir zemin üzerinde olan bu mücadelede en geniş yığınların desteğini alabilmek için yoğun bir çalışmaya girdik. Halktan imzalar toplandı. İmzalar ekli dilekçelerle, veliler tarafından kaymakama götürüldü. Ancak kaymakam velileri kabul etmedi.

"Bu arada köylere gittik. Buralarda imza kampanyalarını açtık. Köylüler gençliğe en geniş bir biçimde sahip çıkmakta azimli idiler. En sevindirici olan yoksul köylülerin, iki süper devlete ve özellikle Yeni Çarılara karşı olan tutumları idi.

"Şehir içindeki çalışmalarda ise kadınlar en kararlı kesimi oluşturuyorlardı. Tek tek mahallelerdeki hal-ka meseleyi anlatmada çok yardımcı oluyorlardı.

"Maden işçileri de ellerinden her olanağı kullanarak, her alanda öğrencilere destek oluyor ve büyük güç veriyorlardı.

"Bu arada özellikle Halkın Kurtuluşu taraftarları 'halkın destek olmayacağını, faşistlerin eylemi kıracaklarını' iddia ettiler. Bunları, esas olarak 'kitlelere güvensizlikten' ve 'faşizmin tırmanışı' siyasetinden kaynaklanıyordu."

Eylem günü, sabahın erken saatlerinden itibaren öğrenciler okul çevresinde toplandılar. İşçiler, köylüler ve kadınlar erken saatlerde okulun önüne gelmeye başladılar.

"Sabah saat 7.30'da 'Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye', 'Gençliğe Can Güvenliği, öğrenim özgürlüğü' 'Öğrenci Öğretmen kıyımına son', 'Demokratik Eğitim, Demokratik Lise', 'DLB açılmalı' sloganları ortalığı çınlatmaya başlamıştı.

Bu arada Meslek Lisesi öğrencileri kendi okullarında isteklerini kabul ettirerek devrimci sloganlarla liseye geldiler. Kitlenin bu birleş-

mesi büyük coşku yarattı. Lise bahçesindeki öğrencilerin sayısı binden fazlaydı. Sayıları 300'ü aşan veliler ise salonda kaymakamla görüşüyorlardı. Veliler 'Mehmet Hoca'nın sürgünü durduruluncaya kadar okulu terketmeyeceğiz', 'öğrencilerin mücadelesi bizim de mücadelemizdir' diye kararlılıklarını belirtirken okul bahçesinde gerici kitaplar alev alev yanyanıyor ve devrimci marşlar ortalığı çınlatıyordu.

Divriğili gençler mücadele sonunda isteklerini kabul ettirdiklerini bildiriyorlar.

Balıkesir'de öğrenci ve veliler faşist saldırganları gerilettiler

Son imtihanlardan sonra faşistler Türkiye'nin dört bir yanından derlenmiş birçok öğrenciyi kendilerine bağlamak için kanunsuz bir şekilde Balıkesir Necati Eğitim Enstitüsüne yerleştirdiler.

Balıkesir'de İşletmecilik Yüksek Okulunda ve Meslek Yüksek Okulunda pek az faşist var. Dolayısıyla faşistler bu okullara ve liselere Eğitim'den topladıkları kimselerle birlikte saldırıyorlar. En çok saldırıya uğrayan okul ise Endüstri Meslek Lisesidir. Bu okulun öğrencileri son ola-

TİRE'DE TÜTÜN VE BAĞIMSIZLIK MİTINGİ YAPILDI

Bir aydır Tire'nin tütüncü köylerinde hazırlık çalışmaları yapılan "Tütün ve Bağımsızlık mitingi" 25 Ocak salı günü yapıldı.

Tire polisi üreticilerin mitinge katılmasını önlemek için elinden geleni yaptı. Yürüyüşçüler dörtbir yanları eli tomsonlu polislerle çevrili olarak yürüdüler. Tireli gericiler ve CHP örgütü de yürüyüşe saldırı olacağını yayararak, köylüleri korkutmaya ve mitinge katılmamalarını sağlamaya çalıştı. Ancak yürüyüş başladıktan sonra üreticiler ve Tire halkı gruplar halinde yürüyüş koluma katıldı. 1000'e yakın köylü yürüyüş ve mitingi destekledi. "Tütün ve Bağımsızlık Mitingi" coşkun bir hava içinde yapıldı. Üreticiler ve devrimciler yürüyüş boyunca şu sloganları haykırdılar: "Beyanname ertelensin", "Piyasa açılmalı" "Tütünde sömürüye son", "İskartaya son", "Tefeci tüccar sömürüsüne son", "Yıkılmalı MC", "İş toprak hürriyet, faşizme nihayet", "Ne Amerika Ne Rusya, Ne de ağalık".

Mitingde Tire'nin Kızılcaavlu, Çayırköy köylülerinden birer üreticiyle Toprak-İş Sendikası adına Şamil İter ve Halkın Sesi adına Ferit İlsever birer konuşma yaptılar. Üreticiler tütündeki sömürüyü dile getirdiler. MC iktidarını, Amerikan ve Rus sosyal emperyalizmini protesto ettiler. Amerika'dan sonra bütün tarım ürünlerimize ve tütünüme göz diken Rusya'ya karşı halkımızın uyanık olmasını ve mücadele etmesini istediler. Üreticiler Tire'de bir tütün üreticileri sendikası kurulmasının zorunluluğunu belirttiler.

Şamil İter üreticilerin yanısına, yoksul köylülere ve tarım işçilerine de seslenerek, tarım iş kanununun bir an önce çıkarılmasını istedi ve tarım işçilerini Toprak-İş çatısı altında birleşmeye çağırdı.

Ferit İlsever ise faşistlerin ve revizyonistlerin bütün üreticilerinin ve bütün halkımızın düşmanları olduğunu belirtti. Ferit İlsever Tire'deki CHP yöneticilerinin tütün mitingini baltalama çabalarını teşhir etti. Tütün üreticilerinin ve bütün halkın tek kuruluş yolunun milli demokratik devrim olduğunu belirtti.

Miting sonunda bağımsızlık andı içildi ve marşlar söylendi.

Polatlı Lisesi ve Sanat Okulu öğrencileri gerici ders kitaplarını yaktdılar

Polatlı Lisesinden Bir Devrimci

Milli Eğitim Bakanlığınca çıkartılan Ahlak, Felsefeye Giriş kitaplarına karşı tüm lise ve meslek okullarında protesto gösterileri yapılmaktadır. Biz Polatlı Lisesi devrimcileri de ırkçı, bölücü, faşist eğitim sistemini ve ders kitaplarını protesto etmek için 12 Ocak Çarşamba günü Sanat Okulu öğrencileriyle birlikte bir yürüyüş yaptık. Atatürk anıtına kadar yol boyunca "Sanat-Lise bir olsun, faşistler kahrolsun", "Gerici eğitime hayır", "Ne Amerika ne Rusya bağımsız Türkiye" sloganlarını bağırarak. Meydana gelindiği zaman ırkçı, bölücü ders kitapları yakıldı ve bu eylemin önemini belirten bir konuşma yapıldı. İki süper devlete karşı bağımsızlık andı içildikten sonra tekrar "Ne Amerika ne Rusya bağımsız Türkiye", "İki süper devlet, yıkılacak elbet" sloganları ile dağıldık.

Balıkesirli devrimciler

rak iki hafta önce velilerini okula toplayarak onlara faşist saldırıların nedenlerini anlattılar. Toplantıyı haber alan faşistler, okulu basmak istediler. Okulun önünde toplandılar. Öğrenci velilerini taşla tutmaya kalkıştılar. Bunun üzerine veliler ve öğrenciler saldırıya kararlı bir şekilde karşı koydular. Bunun üzerine faşistler çekilmeye zorunda kaldılar. Bu, Halkın Sesi'nin öğrenim özgürlüğü, can güvenliği için önerdiği mücadele biçiminin doğruluğunu somut olarak bize göstermiş oldu.

Mersin'de belediye şoförleri ve halk faşist saldırıyı protesto etti

Mersin'den H. Gölek bildiriyor.

Liselilerin boykotunu kırmak için polis, Eğitim Enstitüsüne yeni alınan faşistleri gençliğe saldırtmak istedi. Liseli gençliğin kararlı mücadelesi sonucu bunu başaramayan faşistlerden bir grup, belediye işçilerine ve belediyenin önünde otobüs bekleyen halka saldırdı. Faşistler belediye binasını tahrip etmeye kalktılar.

Yarım saat içinde yüzlerce kişi olay yerinde birikerek saldırıyı protesto etti. Otobüs şoförleri de direnişe geçerek saldırıyı protesto ettiler. Şoförlerin can güvenliğinin sağlanmasını isteyen ve faşist saldırıyı kınanayan pankartları halk tarafından destek topladı.

Yüzlerce kişiye saldırmaktan korkan polis, çevre illerden takviye kuvvetleri getirip halkı dağıtmaya çalıştı. Fakat bunu da başaramadı. Daha sonra belediye toplantı salonunda bir forum düzenlendi. Konuşmacılar faşist saldırıyı kınadılar.

Geçmişten beri ilericiliğiyle tanınan Mersin halkı üzerindeki tertipler boşa çıkarılacaktır. Antep katliamını tertipleyen ve 12 Martta Ulaş Bardakçı, Sinan Cemgil ve arkadaşlarının katliamında bulunan ve Kambur adıyla tanınan Naki adındaki Emniyet amiri ve yardımcısı Ahmet adındaki polis çeşitli tertipler düzenlemeye çalışmaktadır. Kambur ve yardımcısı Mersin'den alınmalı ve yaptıklarının hesabı sorulmalıdır.

TÖB-DER mitinglerinde yurtseverler polisle birleşen revizyonistlerin saldırısını püskürttü

MERSİN.....

Revizyonistler 22 Ocak 1977 günü Mersin'de TÖB-DER, TUM-DER ve TÜTED adına "ekonomik ve demokratik haklar mitingi" düzenlediler.

Daha mitingden bir hafta önceden revizyonistler "Maocular, bozguncular, mitingi sabote edecek" yaygarasını koparmaya başladılar. Onların, öğretmenlerin ekonomik, demokratik hakları diye bir meselesi olmadığından, düzenlenen bu miting esas olarak adı geçen örgütlerdeki hakimiyetlerinin güçlenmesi amacını taşıyordu. Devrimciler TÖB-DER şubelerinde ve miting bölgesinde çalışma yaparak binlerce yurtseveri mitinge getirdiler. Devrimcilerin amacı revizyonistlerin etkinliğini kırarak mitingi gerçekten emperyalizme, faşizme karşı ve ekonomik demokratik haklarımız doğrultusunda bir gösteri haline getirmektir.

İstasyon Meydanında toplanan yurtseverler iki süper devlete ve faşizme karşı mücadele sloganlarını hakim kıldılar. Ancak yürüyüş geçilince tertip komitesinin Ankara'dan ve İstanbul'dan getirdiği 40-50 kadar İGD'li fedai ellerinde sopalarla öğretmenlere ve halka karşı saldırıya geçtiler. İGD'li beslemelerin önünde elinde sopasıyla Mersin Belediyesinde çalışan Süleyman Berkil dikkati çekiyordu. Ancak yurtseverlerin kararlılığı karşısında revizyonistler paniğe kapıldılar. Tekrar yürüyüş geçildi. Bu defa TÖB-DER Genel Saymanı İsmet Özdemir ve Mut Şube Başkanı Kenan Kasar elinde megafonla polis ve jandarmayı yardıma çağırarak "Güvenlik kuvvetlerini göreve çağırıyoruz. Bu bozguncular bizden değildir, dağıtın!"

Mersin TÖB-DER mitinginde yurtsever öğretmenler yürüyor

dediler. Bir anda yüzlerce polis ve jandarma yurtseverleri kuşattı. Önden giden yürüyüşçüler ise arkada ne olup bittiğini bilmediklerinden yürümeye devam ettiler. Mitingin çoğunluğunu oluşturan yurtseverler polis ve jandarma zoruyla yürüyüşe alınmadı ve dağıtıldı. Yurtseverler iki süper devlete karşı mücadele andı içtiler ve bu tutumu protesto ettiler. Revizyonistlerin polis yardımıyla yürüyüşe katılmasını engellediği başlıca kuruluşlar şunlardı: TÖB-DER Alanya Şubesi ve birçok TÖB-DER şubelerinden gelen öğretmenler, TBP, Çitos-İş Sendikası, MEM-DER, Köylü Derneği Mersin Şubesi, Silifke Yurtsever Halk Derneği.

Şunu da belirtmek istiyoruz: Bu

mitingde Kurtuluş dergisi taraftarları revizyonistlerle birlikte hareket ettiler. Devrimci Gençlik taraftarları da onların peşine takıldı. Dar grup çıkarları yüzünden, yurdumuzu tehdit eden asıl tehlikeyi göremeyen bu gruplar, revizyonizmle Marksizm arasında bir "orta yol" izlediklerini sanıyorlar. Ama böyle bir "orta yol" bu mitingde de gördüğümüz gibi revizyonistlerin ve sosyal emperyalistlerin deşirmesine su taşıyor.

Daha sonra bir bildiri yayınlayan TBP Adana Gençlik Kolu Başkanı Hasan Bilgin şunları söylemiştir:

"Kimlerdi bize saldıranlar? Rus sosyal-emperyalistlerinin işbirlikçiliğini yapan İlerici Gençler Derneği (İGD)'nin fedaileriydi... Düne

İstanbul'da 10 bin kişi işkenceleri protesto etti

Halkın Kurtuluşu gazetesi, Türkiye Emekçi Partisi, Sosyalist Parti ve diğer bazı kuruluşların düzenlediği "faşizmi, işkenceleri ve siyasi cinayetleri protesto" mitingi 22 Ocak günü İstanbul'da yapıldı. Sarayhaneden yürüyüşe geçen 10 bin kadar yurtsever ve devrimci yol boyunca işkence ve cinayetleri protesto eden sloganlar haykırdılar. Sloganlardan bazıları şunlardı: "Zindanlar boşalsın", "faşist katillerden hesap sorulsun", "işkenceye son", "katil iktidar".

Diğer dergi ve örgütlerin yanısıra proleter devrimciler Halkın Sesi ve Aydınlık pankartlarıyla katıldılar. Yürüyüş boyunca geniş bir kitle tarafından "ne Amerika ne Rusya, bağımsız Türkiye", "kahrolsun revizyonistler faşistler", "kiralım revizyonist zinciri sendikalar işçinin", "boğazlar Rus savaş gemilerine kapatılsın" sloganları atıldı. Yürüyüş Sultanahmet'te yapılan mitingle sona erdi. Mitingde konuşanlar, işkence ve siyasi cinayetleri protesto ettiler.

kadar her alanda karşımıza Ülkü Ocakları çıkarken bugün İGD'nin çıkması bir gerçeği ifade etmektedir... Biz TBP olarak bu saldırıları nefretle karşılıyor, bütün devrimci, demokrat, yurtseverleri iki süper devlete ve onların beslemeleri İGD ile Ülkü Ocaklarına karşı tek cephe içinde mücadeleye çağırıyoruz."

DENİZLİ.....

23 Ocak günü TÖB-DER'in Denizli'de düzenlediği mitingde revizyonistler öğretmenlere saldırdı.

Mitingden önce bütün devrimci gruplar, aralarında birleşerek ortak hareket etme kararını aldılar. Devrimciler bir bildiri yayınlarak halkı mitinge çağırıldılar.

Miting günü alana ilk giren 150-200 kadar devrimci, revizyonistlerin saldırısına uğradı. 7-8 yurtsever yaralandı. Revizyonistler böylelikle yurtsever ve devrimcilerin mitingde katılmalarını önleyebileceklerini hesaplıyorlardı. Ancak bir süre sonra yurtsever ve devrimci öğretmenler miting alanındaki yerlerini aldılar. Çevredeki halktan katılanlarla birlikte devrimcilerin safları sıklaşmaya başladı. Denizli'nin çevre il ve ilçelerinden köylüler de mitingde gelmişlerdi. Onların da katılmasıyla devrimci saflar daha da güçlendi. Revizyonistler devrimcilerin gücü karşısında gerilediler ve miting alanında tekrar saldırmaya cesaret edemediler. Yurtsever kitle hep bir ağızdan "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganını bağıyordu.

TÖB-DER yöneticileri miting i-

çin Ankara'dan İGD'li beslemeleri getirmişti. Bunlar miting boyunca kitleyi bölmek için ellerinden geleni yaptılar. Miting alanına daha önce gelen öğretmenlerin etrafına bariyer kurarak diğer devrimci ve yurtseverlerle birleşmelerini önlemeye çalıştılar. Buna karşı çıkan öğretmenlere zorbalık uygulamaya kalktılar. Devrimciler ise sürekli çağrılarda bulunarak kitleyi birleştirmeye gayret ettiler. Revizyonistlerin kitleyi birbirine düşürme oyunlarını boşa çıkardılar.

Daha sonra yürüyüş başladı. Yürüyüş kolu garaja yaklaşırken revizyonistler polise başvurarak devrimcileri dağıtmasını istediler. Geçen yıl Trabzon'daki TÖB-DER mitinginde de revizyonistler aynı yola başvurmuşlardı. Trabzon'daki bu olayda birçok devrimci yaralanmış ve denize atılmıştı. Denizli mitinginde de saldırıyı başlatanların başında TSİP Aydın İl Başkanı bulunmaktaydı. Revizyonistler taşlarla ve sopalarla yurtseverlere saldırdı ve polis de arabayla bu saldırıya katıldı. Ancak revizyonistlerin polisle birlikte düzenledikleri saldırı yürüyüş kolunu dağıtamadı. Birkaç yurt-

severin yaralanmasına rağmen, kitle toparlandı ve saldırıya karşı koydu. Bu kararlı mücadele revizyonistleri korkuttu. Kaçmak zorunda kaldılar. Devrimciler sık sık Dev-Genç'lilere de çağrıda bulunarak, revizyonistlere karşı kararlı tavır almalarını istediler. Sonunda Dev-Genç'liler de yurtsever kitleye katıldı. Revizyonistlerin bütün halkın düşmanı olan bir avuç azınlık olduğu bir kere daha ortaya çıktı.

Revizyonistlerin saldırısı püskürtüldükten sonra yürüyüş devam etti. Yurtseverler yol boyunca "Ne Amerika ne Rusya bağımsız Türkiye", "Rusya ile anlaşmaya hayır!", "kahrolsun faşistler, revizyonistler" sloganlarını coşkuyla bağırdılar. Revizyonistlerin saldırısı karşısında bütün kitle birleşmişti. Yürüyüş bağımsızlık andının içilmesiyle sona erdi.

Yürüyüşten sonra devrimci ve yurtseverler bir toplantı düzenleyerek değerlendirme yaptılar. Toplantıda öğretmen kitesi içinde en etkili unsurların revizyonistler olduğu ve onlara karşı en uzlaşmaz bir şekilde mücadele edilmesi gerektiği belirtildi.

İKİ SÜPER DEVLETE
FAŞİZME VE
REVİZYONİZME KARŞI
ÖĞRETMEN MÜCADELESİNDE

YURTSEVER ÖĞRETMEN

II. SAYI ÇIKTI!

İçindekiler:

TÖB-DER'de REVİZYONİST YÖNETİME SON!

Gazioğlu, TÖB-DER'in gelirlerini hangi amaçla kullanmaktadır?

MERSİN ve DENİZLİ Mitin-ğindeki Revizyonist Saldırı: REVİZYONİST SALDIRILARA KARŞI ÇIKALIM!

PARİS KOMÜNÜ VE 1905 MOSKVA AYAKLANMASI İLE 1971 MACARACILIĞINI M

Kurtuluş için İleri dergisi 28 Kasım 1976 tarihli 1'inci sayısında, 1971'deki maceracı eylemlerin Paris Komünü ve 1905 Moskova Ayaklanması ile aynı şey olduğunu öne süren bir yazı yayınladı. Derginin bu konuda yazdıkları, daha önce Kurtuluş dergisinin Eylül 1976 tarihli 4'üncü sayısında da aynen yer almıştı. Her iki dergi de maceracılığı göklere çıkarmak için Marks ve Lenin'den alıntılar yapıyorlar. Onlar şöyle demektedirler: "Marks'ın dünya devrimi açısından değerlendirerek 'komünarlar' için yaptığı övgüyü, Lenin Rusya'nın kendi pratiği içinde ele alarak nasıl 1905 Aralık Savaşçılarına' layık görüyorsa, biz de aynı övgüyü Türkiye'nin kendi özel pratiği içinde 1971 proleter silahlı direnişçilerine layık görüyoruz. (Kurtuluş, sayı:4, s. 46)

Sözlerin ne için ve nerede söylendiğinin örtbas edilmesine dayanan böyle bir yöntemle ispatlanamayacak iddia ve göklere çıkarılmayacak eylem yoktur.

PARİS KOMÜNÜ BANKA SOYMAYA BENZİYOR MU

Herşeyden önce somut olaylara bakalım. 1971'de Türkiye'de yapılan nedir? 1971'in belli başlı eylemleri şöyle özetlenebilir: Adam ve çocuk kaçırmaya, banka soymaya, uçak kaçırmaya ve revizyonist Bulgaristan'a sığınma, birtakım yerlere dinamit atma, silahlı gruplar halinde dağlarda dolaşma, en sonunda müteahhit, bekçi, bakkal ve eczane soygunları.

Paris Komünü nasıl bir olaydır? Marks'ın dediği gibi 1871 Paris Komünü o zamana kadar tarihte

1871 PARİS KOMÜNÜ

1971 MAC

benzer büyüklükte bir örneği daha olmayan" bir ayaklanma, Fransız işçi sınıfının en şanlı kahramanlık destanı olan bir devrimdir. (1) Paris proletaryası ve emekçi halkı Paris'in kapılarına dayanmış düşman süngüleri altında ayaklanarak 52 gün iktidarı elinde tutmuştur. Lenin ise, Paris Komünü'nün "19'uncu yüzyıldaki büyük proletarya hareketinin muhteşem bir örneği" olduğunu belirtmektedir. (2) İşte 1971 maceracılığı ile kıyaslanmak istenen Komün budur.

1905 Moskova Ayaklanmasına gelince, O'nu Sovyetler Birliği Komünist Partisi (Bolşevik) Tarihi'nden öğrenelim:

"Ekim siyasi grevi en uzak kesimler dahil, hemen hemen tüm ülkeyi, en geri tabakalar dahil hemen hemen bütün işçileri kapsayan bir bütün Rusyaya grevi haline geldi. Bu siyasi genel greve, büyük sayıda demiryolu işçisini, posta-telgraf memurlarını ve diğerlerini hesaba katmaksızın, yalnız bir milyon kadar sanayi işçisi katıldı. Ülkede bütün hayat durdu. Hükümet felce uğradı. "Köylülerin toprak mücadelesi 1905 güzünde büyük boyutlara ulaştı." "Moskova'da ilk barikatlar 9 Aralık'ta görüldü. Çok geçmeden şehrin sokakları barikatlarla dolmuştu." "Ayaklanma sadece Moskova sınırları içinde kalmadı. Birçok başka şehir ve semtlerde de ayaklanmalar çıktı." "Rusya'nın ezilen milliyetleri de silahlı mücadele için ayağa kalktılar." (3) Bütün bunların adam kaçırmaya, banka soymaya, uçak kaçırmaya benzer yanı var mıdır?

KİTLELERİN EYLEMİ VE "ÖNCÜ SAVAŞ"

İleri ve Kurtuluş dergileri, Marks ve Lenin'de özellikle "kitle" sözünün geçmediği alıntılar bulmaya çabalamışlardır. Gerçekten Komün'ü ve Moskova Ayaklanmasını maceracılığa benzetebilmek için kitleleri yok farzetmekten başka çare yoktur. 1971'de maceracılığa sürüklenenler kitlelerle ilgileri olmadığını bizzat açıklamışlar ve yaptıkları işe "öncü savaş" adını takmışlardır. Kurtuluş dergisi de 1971'den "proletarya adına silahlı başkaldırma" sayfa (46) diye söz ederek bu anlayışı ortaya koymaktadır. Yani proletaryasız, "proletarya adına başkaldırma".

1971 maceracılığı kitlelerin reddidir. Kitleler sürü olarak görmenin, halkı hiçe saymanın, kitlelerden kopuk küçük grupların eyleminin adıdır maceracılık. Komün ve Moskova Ayaklanması ise bizzat kitlelerin eylemidir. Marks Komün'de ne bulunduğu şu sözlerle açıklamaktadır: "Bu Parisliler de ne büyük bir esneklik, ne büyük bir tarihsel inisiyatif ve ne büyük bir fedakarlık gücü var!" (4) Lenin Marks'ın bu sözlerini şöyle yorumluyor: "Kitlelerin tarihsel inisiyatifi, işte Marks'ın her şeyden çok değer verdiği şey." (5) İşte aynı zamanda maceracıların hiç bir değer vermedikleri şey. Marks ve Lenin'in sözlerinde "öncü savaş"a benzeyen bir taraf var mıdır acaba?

Paris Komünü ile işçi sınıfı ne elde etti? Marks şöyle demektedir: "İşçi sınıfının kapitalist sınıfa ve onun devletine karşı mücadelesi Paris'teki mücadeleyle yeni bir safhaya girmiştir. Yakın gelecekteki sonuçları ne olursa olsun, dünya çapında önem taşıyan yeni bir kalkış noktası kazanılmıştır." (6) Lenin ise Moskova Ayaklanması ile ilgili olarak "proletarya kitle mücadelesinin, örgüt yöneticilerini aşarak bir grevden bir ayaklanmaya geliştiğini" belirtiyor ve bunun "Rus devriminin 1905 Aralık"

Kurtuluş Dergisi kuru gürültüyü bırakıp kime hizmet ettiğini düşünmelidir

Hatırlanacağı gibi, dergimizin 23 Kasım 1976 tarihli 84'üncü sayısında "Baylar Niçin İlerliyor" başlıklı bir yazı yayınlamıştık. Bu yazının ilk cümlesi şöyleydi: "Kurtuluş dergisi 4'üncü sayısında yayınladığı 'İlerleyiniz Baylar' başlıklı yazıda bir grubun kendilerinden ayrıldığını ve revizyonist İ. Bilen kliğine katıldığını açıklıyor. "Kurtuluş dergisi, Ocak 1977 tarihli 8'inci sayısında 'İlerleyiniz Baylar' isimli yazısında "söz konusu edilen insanların Kurtuluş'un savunduğu görüşlerle hiç bir ilişkisi olmadığını" açıklamaktadır. Kurtuluş dergisi, her zaman yaptığı gibi kabadayı uslubuyla tehdit ve küfürler savurmakta, Halkın Sesi'nin "sahtecilik" ve "tahrifat" yaptığını söylemektedir.

Kurtuluş dergisinin yazdıklarından sahte TKP'ye gidenlerin kendilerinden ayrıldığı anlaşılmalıdır. Ancak yanlış anlamış bile olsak "Baylar Niçin İlerliyor" yazımızda yazılanlar değerinden bir şey kaybetmez. Biz Kurtuluş dergisinin revizyonizmin kaygan zemininde ilerlediğini ve kendisini düzeltmezse nereye gideceğini gösterdik. Yazımız şu cümle ile son bulmaktaydı: "Sovyet modern revizyonizmiyle uzlaş-

maya devam ederse, Kurtuluş'un kendisi de 'İlerleyen Baylar'ın yanına gitmekten kurtulamaz" Kurtuluş dergisi bu uyarı üzerine düşünceğine kuru gürültü ile meselenin özünü gizlemeye çalışmaktadır. Gerçekten bugün mesele kimin nereden koştuğu değil Kurtuluş'un hangi zemin üzerinde kaymakta olduğudur.

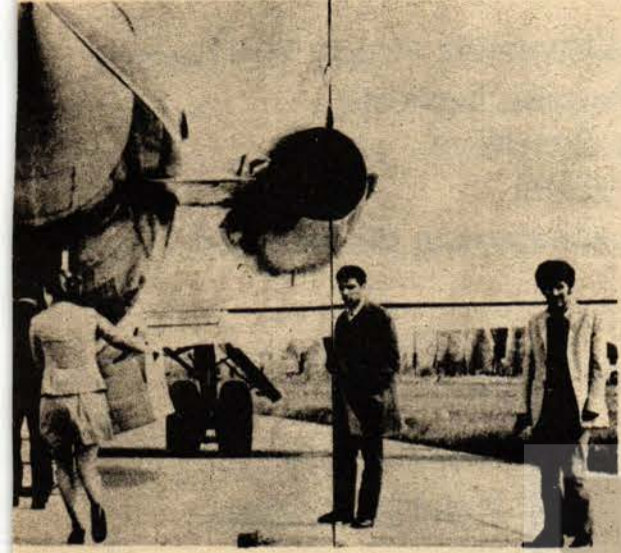
Kurtuluş dergisi, sahte TKP'yi sözde eleştirmektedir. Ancak söyledikleri ve yaptıkları İ. Bilen kliğine ve onun sosyal-emperyalist efendilerine yaramaktadır. Halkın Sesi'ne küfrettikleri son sayılarında sosyal-emperyalist Yehi Çarları "sosyalist" olarak gördüklerini göğüslerini tekrar gere gere açıklamaktadırlar. Onlar aynı zamanda proletarya hareketinin uluslararası çizgisine İ. Bilen kliğinin ve sosyal-emperyalistlerin ağzıyla küfrediyorlar ve proletarya hareketine saldırıya devam edeceklerini ilan ediyorlar. Pratiğe baktığımızda ise Kurtuluş dergisinin sürekli olarak revizyonistlerin besleme derneği İGD ile aynı safta yer aldığını görüyoruz. Kurtuluş dergisi bugün bütün gücüyle devrimci saflara zorbalığı ve saldırganlığı sokmaya çalışıyor. Daha dün beraber oldukları insanlar hakkında bile tam bir

menfaat çetesinin uslubuyla, küfür ve tehdit dolu bildiri ve yazılar yayınlıyorlar. Kurtuluş dergisinin maceracılığı körükleyerek yaptığı iş de gene revizyonizme hizmetten başka bir şey değildir. Aslında onun bugünkü tutumu revizyonizm ve maceracılığın nasıl birbirini güçlendirip desteklediğini de ortaya koymaktadır. Kurtuluş dergisi bugün söyledikleri ve yaptıklarıyla halkın zararına bir rol oynamaktadır.

Biz bir tek kişinin bile sosyal-emperyalist uşağı İ. Bilen kliğinin yanına gitmesini istemeyiz. Aksine İ. Bilen kliğinden yakasını kurtaran kim olursa olsun bu durum en çok bizi sevindirir. Biz, bütün gücümüzle revizyonizmle uzlaşanları uyarıya ve kendilerini düzeltmelerini sağlamaya çalışıyoruz.

Kurtuluş dergisi için biz, "bu ideolojisiyle revizyonizme gidenlerin kalktığı bir istasyon rolünü oynamaktadır" tespitini yapmıştık. Şimdiki tutumlarında ısrar ederlerse istasyon olmanın da çıkıp İ. Bilen kliğinin katarında bir vagon haline gelmekten kurtulamayacaklardır. Kurtuluş dergisi boş tehditlerini ve kabadayı ağzını bir yana bırakarak bu gerçek üzerinde ciddi yetle düşünmelidir.

DAVA AYAKLANMASI HUKUM EDİYOR

İŞİ : Uçak kaçırınlar Bulgaristan'da

ada ulaştığı en büyük kazanç" olduğunu söylüyor. (7)
1971 Maceracılığı Türkiye proletaryasına ve halkına hangi kazançları getirmiştir? 1971'de kitle müadelesinin ezildiği şartlarda küçük burjuvazinin umutsuz bir atılımı olarak ortaya çıkan maceracılık, ene umutsuzluk yaymaktan başka ne yapmıştır? Maceracılık kitle mücadelesinin söndürülmesine, teslimiyetin yaygınlaşmasına hizmetten başka hangi sonucu doğurmuştur? 1971 maceracılığı Türkiye devrimcilerine bir tek ders sunmuştur. O da şudur : Maceracılık sonuç olarak halka değil, hakim sınıflara yaramaktadır.

MACERACILIĞIN TEMELİ PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜNÜN İNKARIDIR

Marks ve Engels, Komünist Manifesto'nun 1872 tarihli önsözünde şunu belirttiler : "Paris Komünü öellekle bir şeyi, işçi sınıfının hazır devlet makinasını ele geçirip kullanamayacağını ispat etmiştir. " Marks Komünü'nde daha önce teorik olarak ortaya koyduğu proletarya diktatörlüğü ilkesini somut olarak ennelştirmesini sağlayan tarihi deneyi buldu. İşte Marks'ın dünya devrimi açısından (Komün'ü) değerlendirmesi" budur. Maceracılığın Komün' denim yüz yıl sonra yaptığı iş ise proletarya diktatörlüğünün tamamen inkaridir. 1971 maceracılığı hakim sınıfların parasını, bankasını ve uçağını hedeflemiştir. Maceracılık insanları ve hatta çocukları çıkararak sömürü ve zulme karşı mücadele ettiğini unmuştur. Maceracılığın hareket noktası proletarya diktatörlüğü hedefine ulaşmak değildir. Maceracılığın bu hedefe uygun ne bir programları, ne siyasetleri ne de bir örgütlenmeleri olmuştur. Maceracılığın kaynağında toplum içinde durumu gittikçe sarılan küçük burjuvazinin düzene duyduğu kör öfke yatmaktadır. Bu sebeple bütün eylemlerine intikamçılık hakimdir. Maceracılık sömürü ve zulmü gerekten ortadan kaldıracılabilecek gücün nerede olduğunu kavrayamadığı gibi sömürü ve zulmün gerçek kaynağını da görememektedir. Maceracılık, meselesinin siyasi iktidar meselesi olduğunu reddettiği için hakim sınıfların iktidarını parçalamaya yönelmemiştir. Aksine onun sağlamlaşmasına hizmet etmiştir. Maceracılık halkın saflarının parçalanmasıyla yol açmış ve faşizmin kitleleri ezmesine yardım etmiştir. Bugün de sanayi odalarının, bankaların saflarına ve duvarlarına karşı yürütülen mücadele aynı rolü oynamaktadır. 1971 Maceracılığının "Türkiye'nin kendi özel pratiği içinde" değerlendirilmesi ise işte budur. Bu iki değerlendirme gösteriyor ki Komün'le maceracılık arasında Kurtuluş'un vehmetiği gibi bir benzerlik yoktur.

1971 Maceracılığı bütün ideolojik gıdasını Boran revizyonizminden almış, Hikmet Kıvılcımlı ve Mihdi Belli tarafından körüklenmiştir. Maceracılık darbeciliğin aleti olmuştur. Bunu kendileri açıklamışlardır. 1971 Maceracılığı sosyal-empyralist Sovyetler Birliği'nin yardımına bel bağladığını da biz-

zat ifade etmiştir. Öte yandan maceracılığın yaydığı teslimiyet revizyonizmin boy atmasına elverişli bataklığı oluşturmuştur.

Bugün de Kurtuluş dergisi İ. Bilen kliğini güçlendirmekten başka bir şey yapmamaktadır.

MACERACILIĞIN YENİLGİSİNDEN ÇIKAN DERS ONA BİR DAHA BAŞVURMAMAKTIR

İleri ve Kurtuluş dergileri, maceracılığın yenilgisini bile onu göklere çıkarmak için kullanmaya çalışıyorlar. 1971 maceracılığının yenilgisini Paris Komünü ve Moskova Ayaklanması ile karşılaştırıyorlar. Maceracılığı savunmak üzere onlar Marks'ın "eğer mücadele ancak kesinlikle lehte olması şartıyla kabul edilseydi dünya tarihi şüphesiz çok kolay yapılırdı" (8) sözlerini aktarıyorlar. Aynı zamanda Lenin'in 1905'ten sonra "silaha sarılmamak gerekirdi" diyen Plehanov'a yönelttiği eleştirilerden yararlanmaya çalışıyorlar. Paris Komünü ve 1905 Ayaklanması gibi iki büyük proletarya devrimini 1971 maceracılığı ile bir tuttuktan sonra kendilerini de Marks ve Lenin'in yerine koyabilmektedirler.

Kesin olarak yenilgiyle bitecek bir mücadeleye atılmaları için kitleleri cesaretle uyarmak bir proleter devrimcinin en tabii görevidir. Ancak buna rağmen kitleler ayaklandığı zaman onun yeri kitlelerin en önüdür. Kitlelerin güvenini kazanmanın, onlara önderlik etmenin ve gelecek mücadelede zafer kazanmanın anahtarı buradadır. Marks'ın Komün karşısındaki tutumu budur. Marks 1870 Eylül'ünde "ayaklanmanın umutsuz bir çılgınlık olacağını" söylemişti. Ayaklanma başladıktan sonraki tutumu ise Lenin'in belirttiği gibi şöyle oldu : "Bütün hareketi daha ileri bir düzeye yükseltmekte olan kitlelerin mücadelesine bifiil katılan biri gibiydi." Çünkü, "Marks, bazı tarihi anlarda, kitlelerin amansız bir mücadelesinin, ümitsiz bir dava için bile olsa, bizzat bu kitlelerin gelecekteki eğitimi, onların gelecek mücadeleye hazırlanması açısından zorunlu olduğunu görebiliyordu" (9) Bu son alıntıyı Kurtuluş ve İleri dergileri de sayfalarını aktarmışlardır. Ancak bu sefer de onlar "kitleler" kelimesinin yerine "kitlelere ulaştığı takdirde" sözünü geçirmişlerdir. Ulaşılabileceğinden sözedilen gene meşhur "öncü savaş"tan başka bir şey değildir.

İşin püf noktası ise gene işte bu kitleler meselesindedir. Kitleleri eğitecek olan gene kitlelerin kendi mücadelesidir. Yoksa "öncü savaşçı"ların kitlelerden kopuk eylemleri değil. Kitleler amansız bir mücadelede yenilseler bile bu yenilgi içinde gelecek zaferin tohumlarını taşır. Marks ve Lenin'in kitleler için "zorunlu" gördükleri "eğitim" işte budur. Gene bunun içindir ki Lenin 1905 yılındaki "genel prova olmasaydı, 1917'deki zaferin mümkün olmayacağını belirtmektedir.

Yenilmek vardır, yenilmek vardır. Komün ve 1905 Ayaklanması yenilmiş olsa bile proletaryanın gelecek mücadelesine ışık tutmuştur ve hâlâ tutmaktadır. Marks ve Lenin'in belirttikleri gibi 1905 ve Komün "ölümsüzdür". Maceracılığın yenilgisi ise Marksizmin tarihi kadar eskidir. Ve bu yenilgiden çıkarılabilecek biricik devrimci ders, bir daha maceraya sürüklenmemektir. Maceracılığı yenen diriltmeye çabalayan Kurtuluş ve İleri dergilerinin de bir türlü alamadıkları ders işte budur.

KOMÜN'ÜN YOLUNDA YÜRÜMEK REVİZYONİZM VE MACERACILIĞI REDDETMEKLE OLUR

Kurtuluş ve İleri dergilerine şunu sormak gerekir: Niçin Marks ve Lenin'in maceracılığı öven bir tek sözünü bulup aktaramıyorsunuz da Komün ve Moskova Ayaklanmaları için söylenenleri maceracılığa yamamaya çalışıyorsunuz? Çünkü Lenin'de biricik terörizmi öven tek bir satır yoktur. Yoksa

Lenin diyor ki

"Hiç değilse gürültü kopartalım." İşte olayların girdabına yakalanmış ve ne teorik ilkeleri ne de sosyal kökleri bulunan devrimci düşünceli birçok kimsenin sloganı budur."

"... Sosyalist-devrimciler bir yandan, biz teröristlerin hatalarını tekrarlamıyoruz, dikkatleri kitleler arasındaki çalışmadan saptırmıyoruz diye bizi temin ediyorlar; bir yandan da Balmaşov'un Sipyagin'i öldürmesi gibisinden eylemleri Partiye harekete tavsiye ediyorlar. Ama artık, bu eylemin kitlelerle uzaktan yakından hiç bir ilişkisi olmadığını ve böyle yürütüldüğü sürece olamayacağını; bu terörist eylemi yapan kişilerin kitlelerin belli bir eylemini ya da desteğini ne akıllarının ucundan geçirdiklerini, ne de umduklarını herkes gayet iyi biliyor ve görüyor."

(Örgütlenme Üzerine, Bora Yayınları, s.23-35)

Marks ve Lenin övecek maceracı mı bulamamışlardı? Aksine Lenin'in zamanında maceracıların ve teröristlerin kralları yaşamıştı. Onlar öyle çocuk kaçırpıp, bakkal soymuyorlardı, çarları, bakanları öldürüyorlardı. Lenin'in onlar hakkında ne dediğini biz aktaralım : "Yerini aşağılık Plehve'nin alacağı aşağılık Sipyagin'den öcalmak uğruna bir devrimcinin hayatını feda etmek; buna büyük iş deniyor. Ama mesela, kitleleri silahlı bir gösteriye hazırlamak; bu da küçük iş oluyor." (10) Lenin Marksistlerin bireysel terörizmi "kesin olarak reddettiklerini" birçok defa belirtmiştir. (11) Sovyetler Birliği Komünist Partisi (Bolşevik) Tarihi, "Rusya'da Marksizmin ancak Narodnizm'e karşı savaşarak gelişebileceğini" yazmaktadır. (12)

Marks ve Lenin'in sözlerini maceracılığa uydurmaya kalkışmak yerine onları anlamaya niyet ederseniz maceracılığın nereye götürdüğünü de öğrenebiliriz. Çeşitli maceralardan sonra Çarın safına geçen Narodnikler için Lenin şunu söylemektedir : "Bu hükümete yeterince nazik ve alçak-gönüllü bir şekilde yalvarırlarsa, hükümetin her şeyi düzelttiğini sanıyorlar." (13) Ancak biz öğrenmek istersek biz zaf 1971 maceracılığı da bize bu konuda değerli dersler sunmaktadır. 1971 maceracılığının iflası ve birçok maceracının faşistlerin önünde dize gelerek dönüklüğünü ilan etmesi henüz oldukça yenidir. Bir kısmı AP'nin safına geçince, bir kısmı sosyal-empyralist uşağı İ. Bilen kliğine kapılanan eski maceracıların vardıkları bu nokta üzerinde herkes düşünmelidir.

Paris Komünü ve 1905 Ayaklanmasının yolundan yürümenin biricik yolu revizyonizm ve maceracılıkla araya kesin bir çizgi çekmektir.

DİPNOTLAR :

- (1) Marks-Engels, Selected Correspondance, Moskova 1953, s. 318)
- (2) Lenin, Komün Dersleri, Toplu Eserler, cilt. 17, s. 139-143)
- (3) Sovyetler Birliği Komünist Partisi (Bolşevik) Tarihi, Aydınlık Yayınları, s. 104, 108, 110, 111
- (4) Marks-Engels, Selected Correspondance, Moskova 1953, s. 318
- (5) Lenin, Toplu Eserler Fransızca baskı, Cilt. 12 s. 106
- (6) Marks-Engels, Selected Correspondance, Moskova 1953 s. 320
- (7) Lenin, Kitle İçinde Parti Çalışması, Ser Yayınları, s. 41
- (8) Marks-Engels, Selected Correspondance, Moskova 1953, s. 320
- (9) Lenin, Toplu Eserler, Fransızca baskı, cilt. 12, s. 109
- (10) Lenin, Örgütlenme Üzerine, Bora Yayınları, s. 31
- (11) Lenin, "Sol" Komünizm Bir Çocukluk Hastalığı, Sol Yayınları, s. 24
- (12) SBKP (B) Tarihi, Aydınlık Yayınları, s. 29
- (13) SBKP (B) Tarihi, Aydınlık Yayınları, s. 38

**Halkımız
Yeni Çarlarla
İşbirliği
Anlaşmasına
Hayır Diyor !**

"SAVAŞ KAYNAĞI RUSYA ELİMİZİ KOLUMUZU BAĞLAMAK

Fransa Marksist-Leninist Komünistlerinin yayın organı L'Humanite Rouge (Kızıl İnsanlık),
Fransa Devrimci Komünist Partisi (Marksist-Leninist),
Fransa Komünist Marksist-Leninist Gençlik ve
Devrimci Gençliğin Komünist Birliği
Yeni Çarlarla İşbirliği anlaşmasına karşı açtığımız kampanyayı destekliyor !

Ceyhan

Hasan Teker:

"Bu anlaşma Yeni Çarlara teslimiyet anlaşmasıdır. Bağımsızlığımızı süper devletlere güven vererek değil, halkın mücadelesiyle kazanabiliriz."

Duran Özkan (işçi):

"Bu anlaşma iki milliyetten halkımıza sömürü ve zulüm getirecektir. Üçüncü Dünya ile dost olup, kendi gücümüze güvenmeliyiz."

Osman Akın (Arkadaş Kitabevinden):

"Yeni Çarlar uzun süre aç kalmış canavarlar gibidir. Aç olan canavara 'dost' diye sarılmak, kediye çiğeri teslim etmektir."

Pazarcık

Aziz Uzpak (lise öğrencisi):

"Bu anlaşma ile Rusya'nın yurdumuz üzerindeki hegemonya çabaları kızıyacaktır. Biz 'Ne Amerika, Ne Rusya Tam Bağımsız Türkiye' sloganıyla mücadeleye atılmamızdır."

Talat Şenbay (Bezolar köyü öğretmeni):

"MC hükümetinin Rusya ile işbirliği anlaşması yapmasına hayır diyorum. Çünkü bu anlaşma yurdumuzu savaş kaynağı Rusya'nın karışında eli kolu bağlı bırakmayı amaçlamaktadır."

Totolar köyünden Hasan Renkligül, Aziz Döşeme:

"Bu anlaşma Rusya'nın yurdumuz üzerinde gözünün olduğunun ifadesidir. Türkiye ile Rusya arasında yapılacak hiç bir anlaşmayı istemiyoruz."

★ AYDINLIK
Butun ülkelerin işçileri ve ezilen halkları birleşsin!

72. Sayı çıktı

**Halkın silahlanması ve
öz kaynaklarımıza
dayanan
YURT SAVUNMASI**

Genel Dağıtım: TÜR-DA

Trabzon - Zehra Kitapçioğlu Ortaokulunda :

Yahya Emirzeoğlu, İsmet Bayraktar, Neriman Çağlayan, İsmail Bayraktar ve bize imzalarını gönderen 115 öğrenci :

"Halkımız Yeni Çarların ne topundan ne tankından korkuyor."

"İki süper devletin ve özellikle Rusya'nın Türkiye üzerinde planladığı hesaplar çok tehlikelidir, tamamen Türkiye'yi köleleştirmeye yöneliktir. Bu nedenle biz bu anlaşmayı şiddetle protesto ediyoruz."

Tunceli

Nazimiye'den Mehmet, Özgül, Sabriye, Metin, Fatma, Dursun, Mehmet:

"Sosyal-emperyalistlerle yapılacak anlaşmalar Türkiye'nin aleyhinedir. Hiç bir yurtsever böyle bir anlaşmayı kabul edemez."

Diyarbakır

Diyarbakır Lisesinden bir grup devrimci:

"Yeni Çarlarla yapılacak her türlü anlaşma milli bağımsızlığımıza ve devrim mücadelemize indirilen bir darbedir. Bağımsızlığımızı işçilerin, köylülerin, halkımızın mücadelesiyle kazanacağız."

TBP İSTANBUL İL KONGRESİ RUSYA İLE ANLAŞMAYA KARŞI ÇIKTI

Türkiye Birlik Partisi İstanbul İl Kongresi 23 Ocak 1977 günü Tebebaşi gazinosunda yapıldı. Geniş bir yurtsever kitlenin izlediği kongrede "İki süper devlet Akdenizi terket!" "Alevi Sünni bir olsun, Amerika Rusya kahrolsun", "Ne Amerika ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganları sık sık atıldı.

Kongrede bir konuşma yapan TBP Genel Başkanı Mustafa Timisi özetle şunları belirtti :

"Bugün ülkemiz ve dünya halkları emperyalist süper devletlerin baskı ve zulmü altında birbirlerine kırdırılmak isteniyor. Ezilen ülkeler ve Türkiye süper devletlerin oyunlarını bozmadıkça ne bağımsızlığımızı kazanabilir ne de kurtuluşunu sağlayabilir."

"Bugün mücadelemiz süper devletlere karşıdır. Dünyada ve Türkiye'de ABD emperyalizmi gerilemekte, Sovyetler Birliği saldırgan

lerin, köylülerin, halkımızın mücadelesiyle kazanacağız."

İzmir

Bir Yurtsever Asker:

"Sovyet sosyal-emperyalizmiyle anlaşmak demek onun hegemonya mücadelesine yardım etmek demektir. Biz hiç bir zaman köleliği kabul etmiyoruz. Anlaşmayı nefretle karşılıyoruz."

İstanbul

Kandilli Kız Lisesinden Bir Grup Devrimci:

"Sosyal-emperyalistlerden dostluk beklenemez. Onlar geçmişte Hitler'in yaptığı gibi dünyanın yeniden paylaşımı peşindedir ve azgınca sömürü ve talan siyaseti gütmektedir. Yeni Çarlarla yapılan bütün anlaşmalar iptal edilmelidir."

Afyon

İbrahim Efe, Yalçın Erdoğan, Hasan Kurtay, Mehmet Karanlık, Yaşar Dikmenyıldız:

"Rusya ile yapılan anlaşmalara karşı çıkıyoruz. İki milliyetten halkımız Yeni Çarların yurdumuza uzanan ellerini kıracaktır. Bağımsız, bloksuz, emekçi halkın hür Türkiye için canla başla çalışmalıyız."

laşarak ilerlemektedir. Biz TBP olarak ülkemizin bağımsızlığı ve halkımızın kurtuluşu için hedefin süper devletlere karşı mücadele olduğuna inanıyoruz."

Daha sonra Kongre Genel Merkeze sunulmak üzere bir karar alınmıştır. Kongre kararında TBP'nin Rusya ile ülkemiz arasındaki kölelik anlaşmasına karşı çıkılması ve TBP'nin bu konuda kampanya yürütmesi istenmiştir. TBP İstanbul İl örgütü bu kararı tamamen desteklediğini ve kendilerine bu konuda düşen bütün görevleri yerine getireceğini belirtmiştir.

Pazarcık - Topaluşağı Köylülerinden :

Mustafa Doymuş (Sıvacı), Ali Doymuş, Veli Sugeçmez (işçi), Ahmet Sincar (işçi), Mehme Doymuş (çoban):

"RUSYA YURDUMUZU İPOTEK ALTINA ALMAK İSTİYOR: TIPKI TOPRAK AĞALARININ YAPTIĞI GİBİ"

"Toprak ağaları, aracı ve tefeciler biz yoksul köylüleri borca ve faize batırır. Faize para verirken de 'bu para faydalı para, sizin hatırım için veriyoruz' derler. Borca batmamızdan yararlanarak topraklarımızı ve iş gücümüzü ipotek altına alırlar."

"Rusya da ülkemize yatırıdığı sermayeyi bir yem olarak kullanıyor. Buna dayanarak 'dostluk ve işbirliği' anlaşması adı altında yurdumuzu ipotek altına almaya çalışıyor."

Almanya

Stuttgart'tan Abdullah Ladikli, Gazi Kendigelen, Ferhat Gözel, Mehmet Emin Oğuz:

"Stuttgart Üniversitesi öğrencileri olarak Türkiye'nin geleceğini karanlığa sürükleyen bu anlaşmaya karşıyız. Proletaryanın önderliğinde halkımız iki süper devlete gereken cevabı verecektir."

Fransa

Baysal Gökoğlan (Tekstil fabrikası işçisi):

"Bu anlaşmaya tamamen karşıyım. Türkiye halkı ve proletaryası bunu kabul etmeyecektir. Türkiye yalnız değildir."

Danimarka

12 Proleter Devrimci:

"Biz Danimarka'nın Arhus şehrinde çalışan 12 arkadaşız. MC iktidarının sosyal-emperyalizmle anlaşmasının kesinlikle halkımızın yararına olmadığını biliyor ve protesto ediyoruz."

İSTİYOR,,

Ankara

Recai Adısanlı :

"Bir yurtsever olarak bu anlaşmayı tüm gücümle protesto ediyorum. Rus sosyal-emperyalizmi ülkemizi hegemonyası altına alabilmek ve böyle anlaşmalar yapabilmek için krediler vermekte, enerji anlaşmalarını yapmaktadır."

Söke

Nedim Aksu (öğrenci) :

"Ben bir Üçüncü Dünya savaşına karşıyım. Bu savaşın hazırlığında olan Rusya ile yapılması istenen 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına karşıyım. Çünkü bu anlaşma ile Rusya savunmamızı güçsüz bırakıp, çıkartacağı dünya savaşında hazırlıksız yakalamak istiyor."

Necmettin Yaşar (işçi) :

"Rusya ile anlaşmaya kesinlikle karşıyım. Bütün yurtseverler bu anlaşmaya karşı şiddetle mücadele etmelidirler."

Adana

Adana İktisadi Ticari İlimler Akademisi öğrencilerinden Namık Kemal Koç, Hüseyin Doğan, Aytaç Özcan, Ali İhsan Gilav, Ejder Toksuk,

HALKIN SESİ'nin Anketine Katılmamız

1. MC HÜKÜMETİNİN RUSYA İLE İMZALAMAYI DÜŞÜNDÜĞÜ "DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ" ANLAŞMASI HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ ?

2. RUSYA' NIN YURDUMUZ ÜZERİNDE GİTTİKÇE ARTAN ETKİNLİĞİNİ BAĞIMSIZLIĞIMIZ AÇISINDAN DOĞRU BULUYOR MUSUNUZ ?

3. İKİ SÜPER DEVLETE GÜVEN VERME SİYASETİYLE BAĞIMSIZLIĞIMIZ KAZANILIP KORUNABİLİR Mİ ?

Yusuf Güzel, Ahmet Doğan, Veysel Coşar, Mahmut Akyol :

"Biz devrimciler olarak bu anlaşmayı şiddetle protesto ediyoruz. Halkımızın kararlı mücadelesi Yeni Çarları ve revizyonistleri geriletecektir."

Bayram Kutlu :

"Bir emperyalist ülkenin ezilen bir ülkeye karşı dostça davrandığı hiç bir zaman görülmemiştir. Ama halkımız kağıttan kaplan olan bu gerici yerle bir edecektir."

Adana Karşıyaka Lisesinden Ali Türkmen, Ali Şahin, Özcan İsrail, Hüseyin Mahir :

"ABD emperyalizminin gerilemesini fırsat bilen Şovyet sosyal-emperyalizminin Türkiye ile 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasının nedeninin yurdumuz üzerinde hegemonya kurabilmek olduğu açıktır."

Toprak - İş Ceyhan Şubesi Başkanı İsmail Durna :

"BAĞIMSIZLIK MİTING VE YÜRÜYÜŞLERİ YAYGINLAŞTIRILMALIDIR"

Amerikan emperyalizmi geriledikçe Yeni Rus Çarlarının iştahı kabarmakta, onun yerini doldurmak için çalışmaktadır. Rusya'nın hızla silahlanması, dünyanın kilit noktalarını ele geçirmek için çalışması ve bazı mevziler kazanması, onun dünya hakimiyeti peşinde koştuğunu göstermektedir.

Dünyada önemli bir konuma sahip olan yurdumuz da Rus Çarlarının iştahını kabartmaktadır. "İşbirliği ve dostluk" anlaşması Rusya'nın yurdumuz için beslediği kötü niyetlerini belli etmektedir. Bugün revizyonizmin güçlü gibi görünen ama hiç de güçlü olmayan rüzgarından etkilenlere karşı sabırlı ve kararlı bir mücadele yürütülmelidir. Bağımsızlık mitingleri ve yürüyüşleri yurt çapında yaygınlaştırılmalıdır.

Almanya Saarbrücken Türkiyeli Öğrenciler Birliği :

"SIRTINI RUSYA'YA DAYAYAN SAHTE TKP HALKIMIZIN CAN DÜŞMANIDIR CAN DÜŞMANIDIR"

Yeni Çarların teklif ettikleri her türlü anlaşma, iktisadi ve askeri yardım yurdumuzun bağımsızlığını en büyük şekilde tehdit etmektedir. Onların "sosyalizm" eldiveni içinde uzattıkları el emperyalizmin ta kendisidir. Yurt dışında tezgahlanmış bulunan ve arkalarını bugünün daha saldırgan ve daha yayılmacı emperyalist süper devleti Sovyetler Birliği'ne dayamış bulunan sahte "TKP", ATTF ve TDF Sovyetler Birliği'nin Türkiye üzerindeki emellerine al kış tutmakta ve böylece işçi sınıfının ve tüm halkımızın can düşmanları olduklarını ispatlamaktadırlar.

Bağımsızlık kazanabilmenin yolu iki süper devlete güven verme siyasetiyle değil aksine iki süper devlete karşı mücadele vermektir.

Kampanyamız devrimci fikirlerin yayılması için etkili bir eylemdir

Yeni Çarlarla işbirliğine hayır diyen yurtseverlerin sayısı bu hafta 20 bini aşmış bulunuyor. Türkiye'nin çeşitli şehir, kasaba ve köylerinden imzalar gelmektedir.

Pazarlık ve Kartal'da yürütülen imza kampanyası bütün devrimciler için önemlidir. Bugüne kadar Pazarlık'ın hemen hemen bütün köylerinden imza gelmiştir. Üstelik köylerden gelen imza sayısı bütün köy halkının genci, ihtiyarı, çoluğu çocuğuyla kampanyaya katıldığını göstermektedir. İstanbul'dan gelen imzaların ise önemli bir kısmı Kartal'da toplanmıştır. Kartal'da devrimciler çeşitli mahalleleri gezerek konuşmalar yapıp halktan yüzlerce imza toplamışlardır. Bu çalışmanın bir parçası olarak Kartal'da 600'ü aşkın kişinin katıldığı Yeni Çarları protesto toplantısı gerçekleştirilmiştir.

Bütün devrimciler, yurtseverler, hepimiz halkın bulunduğu her yerde kampanyamızı aktif olarak sürdürelim. Eğer işçiysek fabrikamızda meseleyi arkadaşlarımıza anlatarak onları da imza kampanyamıza katılmaya çağıralım. Sendikamızın "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" demesi için öneriler götürelim. Köyümüzdeki bütün halkın imzalarını isteyelim. İmza kampanyasını yaymak için köyleri dolaşalım, konuşmalar yaparak meseleyi bütün köy halkıyla tartışalım. Öğrenciysek okulumuzda, sınıfımızda konuşarak arkadaşlarımızdan imza toplayalım. Vapurlarda, trenlerde, kahvelerde, "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır!" kampanyasının propagandasını yapalım. Miting ve yürüyüşlerde imza toplayalım. Katıldığımız bütün kitle toplantılarında, kongrelerde sosyal-emperyalizmi protesto eden kararlar çıkartalım. "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır!" kampanyasını basit bir imza toplama işi olarak görmeyelim. Kampanyamız devrimci fikirlerin yayılması için etkili bir eylemdir.

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

Kampanyamıza gelen imza sayısı 20 bini aştı

Geçen haftaki imza toplamı 18 bin 227 idi. Bu miktar bu hafta gelen 3767 imza ile 21 bin 994'e ulaşmış bulunmaktadır.

Bu hafta dergimize gelen imzaların dağılımı şöyledir:

İstanbul'dan 1111, Manisa'dan 326, İzmir Ege Üniversitesinden 281, Kahramanmaraş'tan, 246, Ceyhan'dan 217, Tunceli Pertek'ten 162, Trabzon'dan 159, İzmir Tire'den 115, Çanakkale Biga'dan 114, Ankara'dan 105, Pazarlık'ın Çöçelli köyünden 84, Muğla Dalaman'dan 64, Manisa Gördes'ten 57, İzmir Gürçeşme semtinden 52, Bolu'dan 45, İzmit'ten 44, Adana'dan 43, Diyarbakır'dan 43, Konya Kulu'dan 38, Gaziantep'ten 36, Edirne Keşan'dan 35, Silifke'den 29, Kars Çıldır'ın Yakınsu köyünden 20, Samsun'dan 19, Çivril'den 17, Divriği'den 17, Osmaniye'den 16, Almanya'nın çeşitli şehirlerinden 15; Danimarka'dan 12, Bursa'dan 12, Saarbrücken'den 11, Düsseldorf'tan 10, Kaiserslautern'den 10, Bayındır'dan 5, ve çeşitli yerlerden 49..

Şimdiye kadar gelen imzaların yerleşme merkezlerine göre dağılımı şöyledir:

İstanbul	4513	Malatya	232
Ankara ve Polatlı	4172	Söke	162
İzmir ve Tire	2114	Kars, Kağızman ve Çıldır	120
Kahramanmaraş ve Pazarlık	1352	Çanakkale, Biga	114
Gaziantep	1108	Tokat ve Zile	79
Konya, Ereğli, Karaman ve Kulu	1060	Antalya ve Alanya	67
Adana, Osmaniye ve Ceyhan	966	Stuttgart (Almanya)	67
Tunceli, Pülümür, Pertek	952	Mainz (Almanya)	61
Manisa ve Gördes	474	Erzincan	50
Trabzon	428	Burdur	44
Bolu	427	İzmit	44
Mersin, Tarsus ve Silifke	417	Varto	44
Diyarbakır	402	Saarbrücken (Almanya)	43
Antakya, İskenderun, Harbiye, Samandağ, Haruniye	401	Van	38
Muğla ve Dalaman	377	Brüksel (Belçika)	38
Denizli ve Çivril	316	Keşan	35
Sivas ve Divriği	308	Hannover (Almanya)	34
Elazığ	258	Kelkit	33
		Artvin, Arhavi	25
		Nazilli	24
		Ordu ve Ünye	22
		Köln (Almanya)	22
		Çeşitli Yerlerden	551

TOPLAM

21 994

**İşkenceyi
protesto
mitingleri
üzerine**

BÜTÜN DEVRİMCİLER HALKIN KURTULUŞU'NA SORUMLULUĞUNU HATIRLATMALIDIRLAR

Halkın Kurtuluşu gazetesi ve diğer bazı kuruluşların düzenlediği "faşizmi, işkenceleri ve siyasi cinayetleri protesto" mitinglerinden iki si geçtiğimiz haftalarda Ankara ve İstanbul'da yapıldı. Halkın Kurtuluşu 10 Ocak 1977 tarihli 39'uncu sayısında bütün demokrat, yurtsever ve devrimcileri bu mitinglere çağıran ve "eylemde birlik ajitasyonda serbestlik" tutumunu savunan bir yazı yayınlamıştı. Biz faşizme, işkence ve cinayetlere karşı mücadele halkımızın temel taleplerinden biri olduğu için söz konusu eylemleri destekledik. Ve dergimizde Halkın Kurtuluşu'nun tutumunu olumlu bulduğumuza belirttik.

Ancak, miting öncesi çalışmalar ve mitingler sırasında Halkın Kurtuluşu yöneticilerinin kimlerle "eylemde birliği" savunduğu ve bu birlik pahasına kimlere "ajitasyonda serbestlik" tanıdığı ortaya çıktı.

Halkın Kurtuluşu, Ankara'da işkenceler konusunda düzenlediği açık oturumda TUS-DER'deki bazı yurtseverlerin, örgütten atılmalarına önyak olan Mao düşmanı bir revizyonisti konuşurdu. Halkın Kurtuluşu yöneticileri Ankara'daki mitingin hazırlığı sırasında "mitingde sosyal-faşistlerin bile gelebileceğini" belirttiler. Gerçekten de onların gelmesinin şartlarını yaratmak için ellerinden geleni yaptılar. Miting bildirilerinde iki süper devletin sözünü bile etmediler. Hazırlık çalışmalarına Halkın Sesi'ni ve sosyal-emperyalizme karşı kararlı mücadele taraftarı olan MEM-DER, TÜMPTF-DER gibi örgütleri çağırmadılar. Halkın Kurtuluşu'nun tekkeci ve uzlaşıcı tutumu, Halkın Sesi ile birlikte Halkın Yolu ve Halkın Birliği dergileri, TBP Gençlik Kolları ve TUMAD-DER tarafından protesto edildi. Bu dergi ve örgütler, kendilerine söz hakkı tanıdığı halde konuşmadılar. Miting tertip komitesine bir kınama mesajı gönderdiler. Ancak Halkın Kurtuluşu yöneticileri, proleter devrimcilerin ve yurtseverlerin bu uyarılarına aldırış etmediler. Mitingde konuşanlar sosyal-emperyalizme karşı tek kelime söylemediler. Miting ve yürüyüş sırasında Halkın Kurtuluşu taraftarları sosyal-emperyalistlere karşı slogan atılması konusunda hiç bir çaba harcamadılar.

İstanbul mitinginin hazırlıklarına Halkın Kurtuluşu yöneticileri Mihri Belli ile, sosyal-emperyalizme karşı slogan atılmaması temelinde anlaşarak başladılar. Halkın Sesi'ne ise Mihri Belli ile yapılan ittifak -tan sonra mitingi ortak yapma önerisinde bulundu. Biz, devrimimizin temel sloganlarının yasaklandığı bir mitingin sorumluluğuna ortak olmayacağını belirterek Halkın Kurtuluşu'nu uyardık. Halkın Kurtuluşu yöneticileri Mihri Belli'ye verdikleri sözü tuttular. Mitingde atılacak sloganları belirten listede sosyal-emperyalizmi protesto eden tek ke-

**Enver Hoca
diyor ki**

"Kendi ülkenize ve başkalarına karşı haklı bir siyaset izleyebilmek için, her şeyden önce kendinizi iki emperyalist süper devletin ve ajanlarının yaydıkları söylentilerin etkisinden kurtarmalısınız. Bu karanlık güçler, biz Arnavutları, kendimizi tecrit etmekle suçuyorlar. Pe ki, biz kendimizi kimden tecrit ediyoruz? Bizim kendimizi tecrit etmemizden ne anlıyorlar? Ve ne yapmamızı öğretiyorlar? Onlar bize, kendimizi emperyalistlerden ve revizyonistlerden tecrit etmemizi, onların sadakasını kabul etmemizi, halkımızı ezmiş ve kanını emmiş olanların ülkemizdeki işbirlikçileri olmamızı öğretiyorlar. ... Bütün bunları kabul etmediğiniz takdirde, kendinizi 'bu eşsiz dünyadan, bu hayret verici medeniyetten' tecrit etmiş olacağınızı iddia ediyorlar. Bu canavarlara bu gibi tavizler verirseniz, kendilerine hakaret etmenize, kendinize 'komünist' adını yakıştırmanıza, hatta Marks, Lenin ve Mao Zedung'un taraftarıymış gibi poz yapmanıza bile ses çıkarmazlar. Çünkü o zaman bütün bunlar, sadece birer blöftün ibaret kalacaktır. Çünkü onlar, bir kere boğazınıza yapıştırlar mı, ellerinden kurtulamazsınız. Onların kölesi, ajani haline gelir, ülkenizi ve halkınızı satarsınız." (Revizyonizm ve Maceracılık Yenilgiye, Marksizm-Leninizm Zafere Götürür, Aydınlık Yayınları, s. 109-110)

lime yer almadı. Miting boyunca Halkın Kurtuluşu'na yakınlık duyan devrimciler üzerinde Rusya'ya karşı slogan atılmaları konusunda disiplin uyguladılar.

Hem Ankara'da hem de İstanbul'daki mitinglere proleter devrimciler bütün güçleriyle katıldılar ve güçlü eylemler olması için ellerinden geleni yaptılar. Bu mitingleri sosyal-emperyalizme karşı mücadele lenin yasaklandığı eylemler olmaksızın çıkarıp devrimci eylemler haline getirmeye çalıştılar. Nitekim proleter devrimciler ve yurtseverler her iki mitingde de iki süper devleti ve özellikle sosyal-emperyalistleri protesto eden sloganları, işkenceyi protesto eden sloganlarla birlikte bağırıldılar.

Şimdi Halkın Kurtuluşu'nun bu iki miting üzerine yaptığı değerlendirmeyi okuyalım. Gazete 24 Ocak tarihli 41'inci sayısında şöyle diyor: "... Bu mücadele aynı şekilde, Rus işbirlikçilerinin, proleter devrimcilerin ve bütün anti-revizyonistlerin etrafına örmek istedikleri duvarı parçalama yolunda önemli bir adım olmuştur." Halkın Kurtuluşu'nun yaptığı diğer bir tespit ise şöyledir: "Bugüne kadar geniş ölçüde revizyonizmin etkisi altında kalan aydınlar ve çeşitli siyasi güçler böyle bir kampanya sonucu şu veya bu ölçüde proleter devrimcilerin yanına, gerçek yurtsever ve demokrat saflara, halkın güçleri arasında çekilebilmiştir." (sayfa. 7)

Yukarıda açıkladığımız gerçekleri gözönünde tutarsak Halkın Kurtuluşu'nun ne demek istediği açıktır. Halkın Kurtuluşu'nun "proleter devrimcilerin yanına çektiği"nden söz ettiği "siyasi güç" Mihri Belli' den başkası değildir. "Revizyonizmin etkisi altında kalan aydın" ise Mao

düşmanı, revizyonist TUS-DER yöneticisinden başkası olamaz. Kimin kimi yanına çektiğini anlamak için pratiğe bakmak gerekir. Rusya'ya karşı sloganların yasaklanması kabul edilerek başkalarını proleter devrimci saflara çekmekten sözedilebilir mi? Altına revizyonistlerin de imza atabilecekleri bildiriler yayınlayarak yurtsever saflar genişletilebilir mi? Revizyonizmin etkisinden kurtarmak bu ise, onun etkisinden kalmak nedir? Önemli olan hangi temelde birleşilmiştir. Halkın Kurtuluşu eğer Mihri Belli'yi tutarlı bir yurtseverlik temelinde ittifaka katabilseydi şüphesiz bu devrimci bir adım olurdu. Proleter devrim-

ciler daima devrimci bir platformda ve halkın menfaatlerine uygun ittifaklar kurmak zorundadırlar. Müttetikleri ilerletmenin, devrim saflarına kazanmanın yolu budur. Proleter devrimci önderliğin biricik anlamı da zaten buradadır. Halkın Kurtuluşu ise Mihri Belli ile devrimin temel sloganlarını yasaklama temelinde ittifak yapmıştır. O, Mihri Belli'ye değil, Mihri Belli Halkın Kurtuluşu'na önderlik etmiştir. Çünkü sosyal-emperyalizme karşı çıkmamak Mihri Belli'nin platformudur. O bunu başından beri açıklamakta ve ta 1970'lerden bu yana proleter devrimcilere "Pekin ağzıyla konuşmak" ve "papağanlık" suçlamalarını yöneltmektedir. Halkın Kurtuluşu ile miting yapmak için Mihri Belli bu tutumunda en küçük bir değişiklik yapmış mıdır? Hayır, aksine onunla birleşebilmek için Halkın Kurtuluşu kendini Mihri Belli'nin kalıbına dökmüştür. Nitekim Mihri Belli Halkın Kurtuluşu'nun kendisine sağladığı "ajitasyonda serbestlik"ten yararlanarak mitingde yaptığı konuşmasında sosyal-emperyalizmle mücadelenin yersizliğini ve zararlı olduğunu anlatmaya çalışmıştır.

Halkın Kurtuluşu'nun Mihri Belli ile birleşirken güttüğü amaç, kendisinin ileri sürdüğü gibi bazılarını revizyonist etkilerden kurtarmak ve ittifaklar aramak değildir. Esasen Halkın Kurtuluşu'nun kendisini revizyonistlerden tecrit etmeye ihtiyacı vardır. Halkın Kurtuluşu'nun son eylemlerde izlediği sosyal-emperyalizme karşı sloganlardan vazgeçme siyaseti bizzat kendi siyasetidir. Ancak şimdilik, proleter devrimcilere ve kendi devrimci tabanına karşı müttetiklerine taviz veriyormuş pozuna girmek zorunluğunu duymakta-

**Sahte TKP
kendini
anlatıyor**

Sahte TKP revizyonistleri, Sovyet sosyal-emperyalizmine boyun eğmeyen, revizyonist saldırganlara karşı yurdunu ve halkını savunan herkese, en başta Marksist-Leninistlere "Amerikancı" ve "CIA ajanı" damgasını yapıyorlar. İ. Bilen şöyle diyor:

"Pekin yöneticileri yeryüzünde faşistlerle, emperyalistlerle, ulusal bağımsızlık düşmanlarıyla, komünizm düşmanlarıyla, NATO'cularla açıktan açığa kucaklaşıyorlar. Maoculara azılı gericilik elele veriyor. Barış ve halklar arasında güvenliği sağlamak savaşına karşı çıkıyor, kışkırtıcılık yapıyor. Türkiye'de Mao'nun yolunu izleyenler de aynı provokasyonları yapıyorlar." (İ. Bilen, Sovyet Revizyonist Partisinin 25. Kongresinde konuşma, Atılım, sayı:4, Nisan 1976)

Sahte TKP'nin elebaşısı İ. Bilen, saldırganlarını en başta dünya proletaryasının ve ezilen halkların büyük öğretmeni Mao Zedung'a yöneltiliyor:

"Mao'nun kendisi ... Amerikan gangster emperyalistleriyle... sarmaş dolaş olduktan kelli memleketimizdeki sapıkların polisle elbirliği etmesinde şaşılacak bir şey yok." (İ. Bilen, Yeniçağ, sayı 2, Şubat 1976, s. 174)

**İ. Bilen kliği
kime
Amerikancı
diyor?**

dır. Halkın Kurtuluşu, revizyonizmle doğru ilerlerken Mihri Belli'yi köpürü olarak kullanmaktadır.

Halkın Kurtuluşu, Mihri Belli'yle mitingi güçlendirmek amacıyla birleştiğini de öne süremez. Çünkü Mihri Belli bugün hiç bir eyleme güç katamayacak kadar cılız ve Türkiye devrimi bakımından hiç bir önem taşımayan bir aile çevresindedir. Son İstanbul mitingine 25 - 30 taraftarıyla gelerek bu gerçeği bir kere daha ortaya koymuştur.

Halkın Kurtuluşu "duvarları parçalamak"tan söz ediyordu, bu tutumunu sürdürürse daha çok duvar yıkacaktır. Eğer sosyal-emperyalizm karşı mücadeleden vazgeçilir ve revizyonistlerin platformu kabul edilirse İGD ile de birleşmek mümkündür. Üstelik ipler revizyonistlerin eline verildikten sonra onlar, Enver Hoca yoldaşın dediği gibi Mao'culuk taslamaya ve kendilerine küfredenize de ses çıkarmazlar.

Biz, sahte "TKP" nin, Atılım dergisinde Halkın Kurtuluşu'nu Marksizm'e karşı ittifaka çağırıldığını iki hafta önce yazmıştık. Halkın Kurtuluşu'nun son yaptıkları sahte TKP'nin çağırısına olumlu bir cevap olmuştur. Herkes lafa değil işe bakmaktadır. Ve bütün halk düşmanları gibi İ. Bilen revizyonistlerinin de bunları halkın saflarındaki çürüklere karşı gayet hassastır.

Halkın Kurtuluşu kendisiyle revizyonizm arasında hiç bir zaman duvar çekmemiştir. Halkın Kurtuluşu'nun yöneticileri geçmişte proleter devrimcilere ve Mao Zedung'a küfredmeyi esas iş edinen ve Mihri Belli'nin başını çektiği İlkesiz Birlik Cephesi'nde yer almışlardır. Şimdi ise sosyal-emperyalizm karşı mücadeleden sadece sözünü etmekte, sıra işe gelince devrimin temel sloganlarından kolayca vazgeçmektedirler.

Daha da kötüsü revizyonizm ve sosyal-emperyalizmle uzlaşma yolunda ilerledikçe Halkın Kurtuluşu, proleter devrimcilere karşı sosyal-emperyalistlerin kirli silahlarına el atmaktadır. Bugün Halkın Kurtuluşu yöneticileri proleter devrimci harekete "Amerikancılık" suçlaması yönelmektedirler. Bu iğrenç iftiranın sahipleri bütün dünyada Brejnev revizyonistleri ve onların her ülkedeki uşaklarıdır. Bu suçlama, revizyonistler tarafından bizzat Mao Zedung yoldaşa ve Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini savunan proleter devrimcilere yöneltilmektedir. Bu anti-komünist iftira bilfiil Rus gizli istihbarat ve casusluk örgütü KGB tarafından yayılmaktadır ve Türkiye'de ise bunun başını sahte "TKP" çekmektedir.

Halkın Kurtuluşu, "anti-Mao-culuk" temelinde yürütülen anti-komünizmle" mücadeleden söz etmektedir. Bugün için Halkın Kurtuluşu'nun bu sözleri, kullandığı silahın cilası olmaktan öteye gitmemektedir. Biz buradan kendilerine ihtar ediyoruz: Elinize aldığınız anti-komünizm silahını zamanını geçirmeden sahiplerine geri veriniz! Bu silah proleter devrimcileri yaralmaz. Biz proleter devrimci ideoloji ve siyasetimizi savunurken böyle iftiralarla korkmayız. Halkın yüksek menfaatlerini tekke çıkarlarına za kurban etmeyin! Yaptığınız işin başta Halkın Kurtuluşu'na sempati duyan devrimciler olmak üzere bütün halka karşı ağır sorumluluğu vardır.

ETHEM NEJAT YOLDAŞIN MÜCADELESİ VE HAYATI

Geçen sayımızda 56 yıl önce şehit ediler Mustafa Suphi ve yoldaşlarını anmış ve Ethem Nejat'ın bir yazısını yayınlamıştık. Bu sayımızda ise Ethem Nejat yoldaşın mücadelesini ve hayatını okuyucularımıza sunuyoruz.

Ethem Nejat, 1887 yılında doğdu. 1908'den önce İttihatçılarla birlikte Abdülhamit istibdadına karşı mücadele etti. Bu mücadele sırasında birçok baskılara uğradı. Bu yüzden yurt dışına çıkmak zorunda kaldı. Amerika ve Fransa'ya gitti. Ethem Nejat, Meşrutiyet'in ilanı üzerine İstanbul'a dönerek öğretmenliğe başladı. Bundan sonraki yıllarda, Manastır, Bursa ve İzmir öğretmen okullarında öğretmenlik, müdürlük ve Milli Eğitim Müdürlüğü yaptı. Ethem Nejat bu dönemde aralarında Edirne'de yayınlanan "Say ve Amel" in de bulunduğu birçok dergiye yazılar yazdı. Gene bu sıralarda, "Terbiye ve Yeni Fikir" (Eğitimde Yeni Düşünce) adlı bir pedagoji dergisi çıkardı.

Birinci Dünya Savaşı başladığı sıralarda Ethem Nejat Eskişehir Milli Eğitim Müdürlüğü görevinde bulunuyordu. 1915 yılında Ethem Nejat Çanakkale savaşında yer aldı.

Ethem Nejat, eskiden beri dar gelirli aydınlar ve gençler arasında örgütlenme çalışmalarında bulunmuştu. Eskişehir'de bulunduğu sıralarda Anadolu'nun çeşitli yerlerindeki öğretmenlerin örgütlenmesi için çaba harcadı. Gene bu yıllarda, fabrikaların ve tezgahların ilericisi sanatkar ve ustalarından oluşan "Osmanlı Sanatkarlar Cemiyeti"nin faaliyetlerine katıldı.

Ethem Nejat 1917 yılına kadar milliyetçi fikirleri benimsemişti. Türk milliyetçiliği konusunda bazı makaleleri de vardır. Fakat O'nun milliyetçiliğinin ırkçı ve gerici Ziya Gökalp Türkcülüğü ile hiç bir ilgisi yoktur. Ethem Nejat daima ileriye dönük ve yenilik ruhu ile dolu halkçı bir insandı.

Ethem Nejat 1918 yılında, o zamanki Maarif Nezareti'nin görevlisi olarak Almanya'ya gitti. Marksist fikirlerle ilk defa orada karşılaştı, Ethem Nejat o sıralarda Almanya'da Ekim devriminin etkileriyle güçlenen devrimci mücadeleye aktif olarak katıldı. Almanya'ya savaşın başlamasıyla çalışmak üzere giden Türk işçiler ve Avrupa'nın çeşitli ülkelerindeki genç aydınlarla ilişki kurdu. Almanya'daki "Spartakist İhtilal Mücadelesi"ne de katılan bir grup devrimci 1919 yılı baharında Berlin'de Türkiye İşçi Derneği'ni kurmuşlardı. Daha sonra ise Ethem Nejat'ın önderliğinde Türkiye İşçi ve Çiftçi Fırkası kuruldu. 1 Mayıs 1919'da Kurtuluş dergisini çıkardılar.

TRT üzerinde sosyal-emperyalist sansür

Geçtiğimiz hafta içinde gazeteler, Türkiye televizyonunda gösterilmesi planlanan "KGB" adlı iki bölümlük bir filmin, Sovyetler Birliği'nin başkısı üzerine programdan çıkarıldığını yazdılar. 24 Ocak 1977 tarihli Cumhuriyet gazetesi, "Sovyet Elçiliği müdahale edince KGB kaldırıldı" başlıklı haberinde, Sovyetler Birliği Ankara Büyükelçiliğinin Dışişleri Bakanlığına başvurduğunu belirtiyor. Gazetenin yazdığına göre Ruslar, Çağlayan'ın şubat ayında Sovyetler Birliği'ni ziyaret edeceğini, bu ziyaret öncesi Türkiye Televizyonunun Sovyetler Birliği ile ilgili yayınlarda dikkatli olması gerektiğini, Arpaçay projesinin de bu sıralarda imzalanmasının söz konusu olduğunu hatırlattılar. Rus Elçiliğinin müdahalesi üzerine TRT, KGB filmini son anda programdan çıkardı.

Gazetelerin belirttiklerine göre film, Yeni Çarların casusluk, yıkıcılık ve istihbarat örgütü KGB'nin faaliyetlerini anlatıyordu.

Bir ülkenin kendi televizyonunda hangi filmi oynatacağı, hangisini oynatmayacağı, sadece ve sadece kendi meselesidir. Buna her ne şekilde o-

Ethem Nejat, 1919 Mayısın 19'unda arkadaşlarıyla birlikte Türkiye'ye dönerek daha sonra Türkiye Komünist hareketine 40 yıl önderlik edecek olan Şefik Hüsnü ile birleşti. Ethem Nejat, Şefik Hüsnü önderliğinde 23 Eylül 1919'da kurulan Türkiye İşçi Çiftçi Sosyalist Fırkası (TİÇSF) ve onun yayın organı olan Kurtuluş gazetesinde yoğun bir şekilde çalıştı. Ethem Nejat bütün devrimcilerin TİÇSF saflarında birleştirilmesi için büyük çaba harcadı.

16 Mart 1920'de İstanbul'un İngiliz emperyalistleri tarafından işgal edilmesi üzerine hain Damat Ferit hükümeti komünistlere ve yurtseverlere baskı ve şiddet uygulamaya girişti. Kurtuluş dergisini kapattı. Legal çalışma olanaklarının ortadan kalkması üzerine Türkiye Komünist hareketi gizli çalışmaya hız verdi. Ethem Nejat, Hilmioğlu İsmail Hakkı ve diğer bazı önderler ve üyelerle birlikte Anadolu'ya gönderildi. Ethem Nejat 1920 baharında İsmail Hakkı ile birlikte Eskişehir'e geçerek teşkilatlanma çalışmalarına girişti. Ethem Nejat ve İsmail Hakkı, İstanbul, Anadolu ve Rusya Komünist teşkilatlarını birleştirecek Kongre için faaliyette bulundular. Her iki proleter devrimci, 1920 yazı başında Sovyetler Birliği'ne geçtiler. Ethem Nejat 1920 Eylül'ünde Bakü'de toplanan "Şark Milletleri Kurultayı"na katılan Türk heyeti içinde yer aldı.

Bakü Kurultayı'ndan hemen sonra, 10 Eylül 1920'de Bakü'de "Birinci ve Genel Türk Komünistleri Kongresi" toplandı. Kongre'de Ethem Nejat ve İsmail Hakkı tarafından yapılan bir öneri kabul edilerek Türkiye Komünist teşkilatlarının birleştirilmesi kararı alındı. Mustafa Suphi'yi Merkez Heyeti Başkanlığına getiren Kongre, Türkiye Komünist Partisi'nin tüzük ve programını kabul etti. ve Parti merkezinin Anadolu'ya taşınmasına karar verdi. Ethem Nejat, Kongre tarafından Türkiye Komünist Partisi Merkez Heyetinin Sekreterliğine getirildi.

Ethem Nejat, Mustafa Suphi önderliğindeki TKP heyetiyle birlikte 1921 yılının Ocak ayında Kurtuluş Savaşı'na katılmak üzere Türkiye'ye geldi. TKP heyeti, çeşitli tertiplerle Kars'tan Trabzon'a gitmek zorunda bırakıldı. 28-29 Ocak gecesi Ethem Nejat, Mustafa Suphi ve diğer yoldaşlarıyla birlikte Türk burjuvazisi tarafından Karadeniz'de hunharca katledildi.

Türkiye proletaryası ve halkı proleter devrimci şehitlerin anısını mücadelesinde yaşatacaktır.

lursa olsun başka bir ülke karışamaz. Çünkü bu, doğrudan doğruya o ülkenin devlet egemenliği ile ilgilidir. Ülkemiz üzerindeki etkinliğini arttırdıkça küstahlaşan Yeni Çarlar, Türkiye Televizyonunda oynatılacak filmlere dahi müdahale yetkisini kendilerinde bulabilmektedirler. Yeni Rus Çarlarının bu tutumu, ülkemizin bağımsızlığına ve devlet egemenliğine açık ve kaba bir müdahaledir.

Meselenin en önemli yanı, sosyal-emperyalistlerin Türkiye hükümetine verdikleri kredileri, TRT üzerinde sansür uygulamak için bir şantaj aracı olarak kullanmak istemeleridir.

Sosyal-emperyalistlerin bu şantajı onların MC'ye imzalatmaya çalıştıkları "işbirliği ve dostluk" anlaşmasının ne gibi sonuçlar doğuracağını bir kere daha gözler önüne sermiştir.

Diğer bir nokta, ise, MC hükümetinin Sovyetler Birliği'nin bu küstah davranışına boyun eğmesi ve Rusya'nın iç işlerimize müdahalesini sessizce kabullenmesidir. Bu durum, Türkiye hakim sınıflarının Yeni Çarlara karşı izledikleri teslimiyetçi siyaseti bir kere daha ortaya koymaktadır.

AEP Merkez Komitesi organı Zeri i Popullit'in yazısı

İMPARATORLUK RUS YASI'NIN SİYASETİNİN MİRASÇILARI

Son zamanlarda Moskova'da, "Sovyet Balkan bilimlerinin yükselen düzeyi"nden gitgide daha fazla söz ediliyor. Çeşitli revizyonist dergi ve gazetelerde, Bulgaristan, Yunanistan, Tuna krallıkları, Sırbistan, Arnavutluk, Karadağ ve Türkiye gibi tek tek Güneydoğu Avrupa ülkelerinin 18'inci ve 19'uncu yüzyıllardaki tarihi konusunda birçok inceleme ve yazı yayınlanmıştır. Novaya i Novcesaya İstoriya dergisinin belirttiği gibi, "bu yazılarda Rusya'nın tek tek Balkan ülkeleriyle olan ilişkilerine özel bir yer verilmektedir. "Birinci Dünya Savaşı arifesi ve sırasındaki Balkan dış siyasetine ve bu alandaki ilişkilerin tarihine duyulan ilgi artmıştır. Aynı dergi şöyle diyor: "Bu tema, bilim adamları tarafından yoğun bir şekilde incelenmektedir." Sovyet sosyal-emperyalizminin temsilcileri, Balkanların yukarıda sözü edilen tarihi dönemlerine ve daha sonraki dönemlerine ilişkin uluslararası forumlar da da faaliyetlerini arttırmaktadırlar.

Yeni Rus Çarlarının, Çarlık Rusyası'nın Balkanlardaki tarihine bugün gösterdiği bu ilgiyi nasıl açık lamalı? Eski patikaları yeniden izlemekle ne yapmaya çalışıyorlar? Enver Hoca yoldaşın AEP'nin Yedinci Kongresinde belirttiği gibi: "Sovyetler Birliği'nin özellikle Balkanlar'da ve Akdeniz'de açıkça yayılmacı emelleri vardır. Onların sadece Romanya üzerinde değil, Türkiye, Yugoslavya, Yunanistan ve Arnavutluk üzerinde de hegemonyacı planları vardır. O, bu emellerine saldırganlık ve yıkıcılık ulaşılmak niyetindedir." Balkan tarihinin yukarıda sözü edilen sorunlarının Sovyet revizyonist tarihçileri tarafından nasıl ele alındığına bakarak, Kremlin'deki efendilerinin Balkanlar üzerindeki gerçek emellerinin neler olduğunu görebiliriz.

Sovyetler Birliği'ndeki "Balkanologlar" sadece İmparatorluk Rusyası'nın Balkanlar'daki şoven, yayılmacı amaçlarından söz etmemekle kalmıyorlar. Onlar aynı zamanda Balkan ülkelerinin kaderini, bağımsızlıklarını ve gelişmelerini tarihi bakımdan Çarlık Rusyası'yla ve Çarlık Rusyası'nın sözümona kendilerine yaptığı yardımlarla sıkı sıkıya bağlı gibi göstermeye çalışıyorlar. Moskova revizyonistleri, "Balkanlar'da ayrı bağımsız devletlerin kurulmasına giden yolda" tayin edici etkinin, bu bölge halklarının Osmanlı boyunduruğuna karşı verdiği kurtuluş mücadelesi olduğunu görmüyorlar. Onlara göre bağımsız Balkan devletlerinin kurulması, "Rus hükümetinin Balkanlar sorununda izlediği siyasetin başarılarının doruk noktası" olmuştur. Sovyet revizyonistleri, bu yüzyılın başındaki yılların tarihi olgularını da, Çarların hegemonyacı ve yayılmacı Büyük

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi'nin yayın organı olan Zeri i Popullit (Halkın Sesi) gazetesinin 4. I. 1977 tarihli sayısında yayınlanan bu yazı, Arnavutluk Telgraf Ajansı bülteninin aynı tarihli metninden dilimize çevrilmiştir. Dipnotlar tarafımızdan konmuştur.

Rus emellerini gözardı etmeyi amaçlayan aynı tarafgir yöntemle sunuyorlar. Burada Çarlık Rusyası, zamanın büyük devletlerinin ölü Osmanlı İmparatorluğu'ndan arta kalan "ganimetleri" kendileri adına ele geçirmek veya paylaşmak için giriştikleri şiddetli mücadelede bir rakip olarak değil de, Balkan halklarının samimi bir dostu olarak tanımlanmaktadır.

Sovyet revizyonistlerinin Balkanlar'daki Çarlık siyasetini desteklemelerinde ve şirin göstermeye çalışmalarında, o siyaseti bugün sürdürme arzularında, tahrifatlarında anlaşılacak bir taraf yoktur. Balkanları kendi malikaneleri haline getirmek isteyen Habsburglar (1) da kendilerini daima Balkan halklarının dostu ve müttefiki olarak tanıtmışlardı. Avusturya-Macaristan'ın tarihi nasıl çarpıtıldığı herkesin malumudur. Naziler ve faşistler bu yolda daha da ileri gittiler. Onlar, çeşitli halkların tarihindeki olayları kendi iştihalarına göre sunmaya önemli bir yer verdiler. Eski çarlardan, Habsburglardan, vb. daha da büyük bir iştihaya sahip olan Sovyet sosyal-emperyalistleri de şimdi onları izliyorlar. Balkanlar'ın stratejik konumunun, yüzyıllardan beri yabancı istilacılar tarafından başka bölgelere yayılmak için bir köprübaşı olarak görülmüş olmasının, sosyal-emperyalist Sovyetler Birliği'nin "Balkanolog"larını harekete geçirmesi kaçınılmazdır. Moskova'nın son zamanlarda Balkanlar'a gösterdiği özel ilginin, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bu yarımada ve daha ötelerdeki emelleriyle ilişkili olduğunu gizlemek imkansızdır.

Yeni Çarlar, Balkanlar'da sahip oldukları nüfuz alanlarını toprak, vb. açısından çok az buluyorlar. Bir zamanlar eski çarların yaptığı gibi Yeni Çarlar da böyle bir durumu kabullenemiyorlar. Onlar, Avrupa kıtasının güneydoğudaki yarımada-sında yeni "alanlar" peşinde koşarken, yardım için kendi öncüllerinin bu bölgede izlemiş olduğu imparatorluk siyasetine sarılıyorlar. Örneğin Çarlık Rusyası'nın Balkanlar'daki "toprak alanlarından" ve bunların "daralışından" söz ederken, Romanovların (2) bu mirasçıları o şartlarda "askeri-siyasi hareketliliğin çok büyük olduğunu, hatta Balkanlar'ın bu sınırlı kesiminde daha da arttığını" kaydetmeyi unutmuyorlar.

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Balkanlar'daki askeri-siyasi hareketliliği son zamanlarda büyük ölçüde artmıştır. Onlar, Balkan-bili-

minin düzeyindeki" yükselmenin yanısıra, Balkanlar'ın ellerinde bulundukları sınırlı kesimindeki askeri kuvvetlerini de arttırmış buluyorlar. Bulgaristan'daki ve Balkanların kuzey sınırları ya da Macaristan'ın güney sınırları boyundaki Sovyet garnizonları takviye edilmiştir. Sovyet Genelkurmayı da Balkanlar'a artan bir ilgi gösteriyor. Sovyet elebaşları, kendi hareketliliğini de arttırmakta olduklarını, sık sık Balkanlar'a ziyaretlerde bulunarak ispatlıyorlar. Onların ismi, Büyük Rus şoven siyasetinin, sömürgeciliğin ve askeri şantajın simgesidir. Bugün Sovyet savaş gemileri, yarımadamızı çevreleyen bütün denizlerde devriye geziyor, keşif görevlerini yerine getiriyor ve böylece bu bölgedeki ülkelere karşı ciddi bir tehdit oluşturuyorlar. Bu gemiler Arnavutluk kıyılarının da yakınından geçmektedir. Bilindiği gibi Kruşçev, Arnavutluk limanları konusunda, Cebelitarık'a kadar uzanan Büyük Rus yayılmacı hayallerine sahipti. Sosyal-emperyalist generaller, Butrint Gölünde bir denizaltı üssü kurarak Yunanistan'ı ele geçirmeyi, daha sonra demiryolu hatlarını Yunanistan üzerinden uzatarak bu demir köprü aracılığıyla Akdeniz'deki toprakları kendi metropollerine birleştirmeyi tasarlıyorlardı. Onlar bugün de ev sahiplerini hiç hesaba katmamaya devam ediyorlar.

Bir zamanlar Avusturya - Macaristan devletinin şoven politikacıları, "Balkanlar, taarruzumuzu daha ötelere, Kuzeybatı Afrika'ya, vb. götürmek için kullanacağımız başlangıç noktası, sıçrama tahtasıdır" diyorlardı. Kruşçev'in de ardıllarının yayılmacı ve şoven planları ve bunların bazı Balkan ülkelerinin başkentlerine sık sık yaptıkları ziyaretler de aynı emellerle yönlülmüştür. Balkanlar, üç kıtayı: Avrupa, Asya ve Afrika'yı birbirine bağlayan bir yarımadadır. Balkanlar'a hakim olmak, Akdeniz'i denetim altına alma ve bu denizin şu veya bu emperyalist süper devlet tarafından "kendi denizi" haline getirilip getirilemeyeceğini belirlemede önemli bir rol oynamaktadır. Sovyet sosyal emperyalistleri tam da böyle bir hayal kuruyorlar. Ortadoğu, Afrika ve Cebelitarık, Yeni Çarlar için, gerçekleştirilmeye çalıştıkları eski ve yeni rüya ve emellerin bir karışımını temsil ediyor. Yeni Çarlar bu amaçla tarihi çarpıtmaktan dahi çekinmeyerek, Balkan halklarında kendi kaderlerinin tarih boyunca Rus-

ya'ya, onun yardım ve desteğine bağlı olduğu yolunda sahte bir inanç yaratmaya çalışıyorlar. Onlara göre ebedi "müttefik" Rusya olmaksızın, Balkan ülkelerinin özgürlük ve bağımsızlığını anlamak imkansızdır. Böylece onlar, yarımadamızın halkları için yeni tuzaklar kurmak istiyorlar. Ama Osmanlı boyunduruğuna karşı patlak veren kurtuluş hareketlerinin Balkanlar'daki kendi yayılmacı çıkarlarını tehdit ettiğini gördüğünde Babıali ile ittifaklar kurarak bu hareketleri baltalamaya çalışılan, tam da bu sözümona "müttefik" Rusya olmuştur. İstanbul ile anlaşan çarlar, Balkan halklarını silahlarını bırakmaya zorlamak için, "anayasa-cı siyaset" denilen şeyi uygulamışlardı.

Tarih, bugünkü Sovyet revizyonist "bilim adamlarının" sözünü ettiği dönemde Arnavutların Babıali'ye karşı gerçekten Rusya'dan ittifak ve yardım talep ettiklerini, ama çarın İyonya kıyılarına gönderdiği Uşakov komutasındaki elçilerin, yardım yerine giriştikleri hile ve tertiplerle Arnavutların kanına girdiklerini ve onların bağımsızlık özlemlerinin gerçekleşmesini geciktirdiklerini ispatlıyor. Eski Rus çarları yokolup gidinceye kadar da böyle davranmaya devam ettiler. Çarların çıkarları, Arnavutların İstanbul'dan koparak kendi bağımsız devletlerini kurma yolundaki çabalarıyla uyumsuzdu. Şimdi Sovyet revizyonistleri, öncüllerini savunuyorlar, onların ileri sürdüğü özürler, kendilerinin, İmparatorluk Rusyası'nın Balkanlar'daki siyasetinin mirasçıları olduklarını bir kere daha kanıtıyor. Eski çarlarla aynı amaçlara sahip olan, aynı çıkarları savunan onlar, aslında kendi kendilerini, kendi siyasetlerini temize çıkarmaya çabalamaktadırlar.

Bugün Kremlin'deki Yeni Çarlar da Balkan halklarının dostu ve müttefiki pozuma bürünmek istiyorlar. Onlar Balkanlar'daki hegemonyacı ve yeni-sömürgeci emellerini gerçekleştirmek için, tehditlerin, baskıların ve kılıçlarını şakırdatmanın yanısıra, yarımada ve ülkelere Yuda (3) güllükükleri, krediler ve "yardım"lar da dağıtıyorlar. Bu şartlarda Balkan halkları, uyanıklıklarını arttırmak ve Sovyet sosyal-emperyalistlerinin yaratmaya kalkışacakları herhangi bir tehlikeli durumun üstesinden gelmeye hazır bulunmak göreviyle karşı karşıyadırlar.

Dipnotlar:

- (1): Habsburglar: Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun hükümdar sülalesi.
- (2): Romanovlar: Eski Rus Çarlık sülalesi
- (3) Yuda; İsa'yı öperek onun kimliğini belli edip ele veren havari